

1 פרשיות לכל השנה

בראשית בְּרֵאשִׁית בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ הֵיְתָה ² תְּהוֹ וְזָהוּ
וְחֶשֶׁךְ עַל-פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל-פְּנֵי הַמַּיִם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר
וַיְהִי-אוֹר: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאוֹר כִּי-טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ:
וַיִּקְרָא אֱלֹהִים וְ לְאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם אֶחָד:

לוי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים
אֶת-הַרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לַרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לַרְקִיעַ וַיְהִי-
כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַרְקִיעַ ³ שָׁמַיִם וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי:

ישראל וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל-מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה וַיְהִי-
כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים וְ לַיַּבְשָׁה אָרֶץ וְלַמְקוֹה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב:
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשָׂא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מְזֵרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה פְרִי לְמִינֹו אֲשֶׁר
זָרְעוּ-בוּ עַל-הָאָרֶץ וַיְהִי-כֵן: וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מְזֵרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֵשֶׂה-

1

Generally in אשכנז, the מנהג was to conclude an עליה which ended with the שם הויה by going up with one's voice. In the past Polish בעלי קריאה would do so when chanting any שם השם, even in the middle of the קריאה. They would likewise emphasize, every place where the first letters or the last letters of a series of words spell out the שם הויה, for example: יום הששי ויכולו השמים, although the רבנים of the time strongly opposed these Polish practices.

2

תָּנָא, תְּהוֹ קו
זְרוּק שְׁמִיקוּף אֶת כָּל הַעוֹלָם כּוּלוֹ, שְׁמַמְנֵנוּ נִצָּא חֹשֶׁךְ, שְׁנֹאמַר: יִישֶׁת חֹשֶׁךְ וְ סִתְרוּ סְבִיבוֹתֵינוּ.
אֲבָנִים הַמְּפוֹלְמוֹת הַמְּשׁוֹקְעוֹת בְּתֵהוֹם, שְׁמִהוּ יוֹצְאֵי מַיִם, שְׁנֹאמַר: וְנִטָּה עָלֶיהָ קוֹ-תְהוֹ וְאֲבָנֵי-בְהוֹ: (גמ'
חגיגה יב.)

3

מֵאֵי שָׁמַיִם? אָמַר
רְבִי יוֹסִי בַר חֲנִינָא, שְׁשָׁם מַיִם. (גמ' חגיגה שם)

פְּרִי אֲשֶׁר זָרְעוּ-בוֹ לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב: וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי:

נַח אֱלֹהֵי תוֹלְדֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת-הָאֱלֹהִים הִתְהַלְקֵ-נֹחַ:
וַיֹּלֶד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת-שָׁם אֶת-חָם וְאֶת-יָפֶת: וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים
וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ חָמָס: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאָרֶץ וַהֲנִה נִשְׁחָתָה כִּי-הִשְׁחִית כָּל-בָּשָׂר
אֶת-דְּרָכָו עַל-הָאָרֶץ: ס וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ קַץ כָּל-בָּשָׂר בָּא לִפְנֵי כִּי-מָלְאָה הָאָרֶץ
חָמָס מִפְּנֵיהֶם וַהֲנִנִּי מִשְׁחִיתֶם אֶת-הָאָרֶץ: עֲשֵׂה לְךָ תֵּבַת עֲצֵי-גֹפֶר קַנִּים תַּעֲשֶׂה אֶת-
הַתֵּבָה וְכִפַּרְתָּ אֹתָהּ מִבַּיִת וּמִחוּץ בַּכֹּפֶר: וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ שְׁלֹשׁ מְאוֹת אַמָּה
אָרְךָ הַתֵּבָה חֲמֵשִׁים אַמָּה רְחֹבָהּ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתָהּ: צֹהַר וּתַעֲשֶׂה לַתֵּבָה וְאֶל-
אַמָּה תִּכְלֶנָּה מִלְּמַעַל וּפֶתַח הַתֵּבָה בְּצִדָּהּ תַּשִּׂים תַּחְתָּיִם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים
תַּעֲשֶׂהָ: לִי וְאֲנִי הֲנַנְלִי מִבֵּיא אֶת-הַמַּבּוּל מִיַּם עַל-הָאָרֶץ לְשַׁחַת כָּל-בָּשָׂר אֲשֶׁר-בוֹ רוּחַ
חַיִּים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר-בָּאָרֶץ יָגוּעַ: וְהִקְמַתִּי אֶת-בְּרִיתִי אִתְּךָ וּבֵאתָ אֶל-
הַתֵּבָה אֹתָהּ וּבְנִיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּנְשֵׁי-בְנֵיךָ אִתְּךָ: וּמִכָּל-הַחַי מִכָּל-בָּשָׂר שְׁנַיִם מִכָּל
תָּבִיא אֶל-הַתֵּבָה לְהַחֲיִית אִתְּךָ זָכָר וּנְקֵבָה יְהִיו: יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹף לְמִינֵהוּ וּמִן-הַבְּהֵמָה
לְמִינָהּ מִכָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ שְׁנַיִם מִכָּל יָבֹאוּ אֵלֶיךָ לְהַחֲיֹת: וְאֹתָהּ קָח-לְךָ
מִכָּל-מֵאֲכָל אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְאִסַּפְתָּ אֵלֶיךָ וְהָיָה לְךָ וּלְהֵם לְאֲכֹלָהּ: וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר
צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים כִּן עָשָׂה:

לך לך וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-אַבְרָם לְךָ-לְךָ מֵאֲרָצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבְּיַת אָבִיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אֲרָאָךְ: וְאַעֲשֶׂה לְגוֹי גָּדוֹל וְאַבְרָכְךָ וְאַגְדֹּלְהָ שְׁמֹךְ וְהָיָה בְּרָכָה: וְאַבְרָכָה מִבְּרַכְיָךְ
וּמִקְלֶלְךָ אֲאָר וּנְבָרְכֻוּ בְּךָ כָּל מִשְׁפַּחַת הָאֲדָמָה: לִי וּלְיָלְךָ אַבְרָם כִּי אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יְיָ

וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לֹט וְאַבְרָם בֶּן-חַמֶּשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה בָּצֵאתוֹ מִחָרָן: וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת-שָׂרִי אִשְׁתּוֹ וְאֶת-לֹט בֶּן-אָחִיו וְאֶת-כָּל-רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֶת-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר-עָשׂוּ בְּחָרָן וַיֵּצְאוּ לְלֶכֶת אֶרְצָה כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אֶרְצָה כְּנָעַן: וַיַּעֲבֵר אַבְרָם בְּאֶרֶץ עַד מְקוֹם שָׁכֵם עַד אֵלּוּן מוֹרָה וְהַכְּנַעֲנִי אָז בְּאֶרֶץ: וַיֵּרָא יְיָ אֶל-אַבְרָם וַיֹּאמֶר לוֹרְעֵף אֲתָן אֶת-הָאֶרֶץ הַזֹּאת וַיְבַן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנִּרְאָה אֵלָיו: וַיַּעֲתֵק מִשָּׁם הַהֲרָה מִקְדָּם לְבֵית-אֵל וַיֵּט אֶהְלֵה בֵּית-אֵל מִיָּם וְהָעִי מִקְדָּם וַיְבַן-שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ: וַיִּסַּע אַבְרָם הַלּוֹךְ וְנִסּוּעַ הַנִּגְבָּה: פ

⁴ וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרַיִם לְגֹר שָׁם כִּי-כָבֵד הָרָעַב בְּאֶרֶץ: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבֹא מִצְרַיִם וַיֹּאמֶר אֶל-שָׂרִי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה-נָא יִדְעֵתִי כִּי אִשָּׁה יִפְתַּח-מִרְאָה אֹתִי: וְהָיָה כִּי-יִרְאוּ אֹתְךָ הַמִּצְרַיִם וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהִרְגוּ אֹתִי וְאַתָּה יִחְיֶה: אֲמַרְי-נָא אַחֲתִי אַתָּה לְמַעַן יִיטַב-לִי בְּעַבְדְּךָ וְחִיתָה נַפְשִׁי בְּגִלְלֶךָ:

וַיֵּרָא וַיֵּרָא אֵלָיו יְיָ בְּאֵלֵי מִמְרָא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח-הָאֵהָל כָּחַם הַיּוֹם: וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו וַיֵּרָא וַיֵּרָץ לִקְרֹאתָם מִפֶּתַח הָאֵהָל וַיִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָה: וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אֲסִי-נָא מְצֵאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֵל-נָא תַעֲבֹר מֵעַל עַבְדְּךָ:

לוי למנהג אשכנז יִקַּח-נָא מֵעַט-מִיָּם וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֲנוּ תַּחַת הָעֵץ: וְאַקְחָה פֶתַח-לְחֶם

תניא, רבי נחמיה

אומר, כל תיבה שצריכה למ"ד בתחלתה, הטיל לה הכתוב ה"א בסופה. ותנא דבי רבי ישמעאל, פגון, אלים אלימה, מחנים מחננימה, מצרים מצרומה, ידבלתימה, ירושלימה, מדברה. (גמ' יבמות יג.)

וּסְעָדוּ לְבָכֶם אַחַר תִּעֲבְרוּ כִּי-עַל-כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל-עֲבֹדְכֶם וַיֹּאמְרוּ כֵּן תַעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ: לוי לַמְנַחֵג פּוֹלֵז וַיִּמְהַר אֲבָרְהָם הָאֱהֻלָּה אֶל-שָׂרָה וַיֹּאמֶר מִהְרֵי שְׁלֹשׁ סָאִים קָמַח
סָלַת לְוָשִׁי וְעָשִׂי עֲגוֹת: וְאֶל-הַבָּקָר רֵץ אֲבָרְהָם וַיִּקַּח בֶּן-בָּקָר רֶדֶד וְטוֹב וַיִּתֵּן אֶל-הַנְּעָר
וַיִּמְהַר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ: וַיִּקַּח חֲמָאָה וְחֵלֶב וּבֶן-הַבָּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהִם וְהוּא-
עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאכְלוּ: ^{ישראל} וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיךְ שָׂרָה אֲשַׁתְּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה
בְּאֵהָל: וַיֹּאמֶר שׂוֹב אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כְּעֵת חַיָּה וְהִנֵּה-בֵן לְשָׂרָה אֲשַׁתְּךָ וְשָׂרָה שִׁמְעַת פֶּתַח
הָאֵהָל וְהוּא אֲחֵרָיו: וְאֲבָרְהָם וְשָׂרָה זִקְנִים בָּאִים בַּיָּמִים חֲדָל לִהְיוֹת לְשָׂרָה אַרְח
כְּנָשִׁים: וַתִּצְחַק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אַחֲרַי בְּלִתִּי הִיְתָה-לִּי עַדְנָה וְאֲדֹנָי זָקֵן: וַיֹּאמֶר
יְיָ אֶל-אֲבָרְהָם לְמָה זֶה צִחְקֶךָ שָׂרָה לֵאמֹר הֲאֵף אֲמַנָּם אֵלֶּךָ וְאֲנִי זָקֵנְתִּי: הֲיִפְלֵא מִיִּי
דִּבַּר לְמוֹעֵד אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כְּעֵת חַיָּה וְלִשְׂרָה בֵּן:

חַיֵּי שָׂרָה וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעֵי שָׁנִים שְׁנַיִם חַיֵּי שָׂרָה: וַתָּמָת
שָׂרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע הוּא חֲבֵרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֵא אֲבָרְהָם לְסַפֵּד לְשָׂרָה וְלִבְכָתָהּ: וַיִּקַּם
אֲבָרְהָם מֵעַל פָּנָיו מֵתוֹ וַיְדַבֵּר אֶל-בְּנֵי-חַת לֵאמֹר: גֵּר-וְתוֹשָׁב אָנֹכִי עִמָּכֶם תָּנוּ לִי
אֲחֻזַּת-קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מִתִּי מִלְּפָנָי: וַיַּעֲנוּ בְנֵי-חַת אֶת-אֲבָרְהָם לֵאמֹר לוֹ: שְׁמַעְנוּ
וְאֲדֹנָי נְשִׂיא אֱלֹהִים אַתָּה בְּתוֹכֵנוּ בְּמִבְחָר קִבְרֵינוּ קֶבֶר אֶת-מִתְּךָ אִישׁ מִמֵּנוּ אֶת-
קִבְרוֹ לֹא-יִכְלָה מִמֶּךָ מִקֶּבֶר מִתְּךָ: וַיִּקַּם אֲבָרְהָם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְעַם-הָאָרֶץ לְבְנֵי-חַת: לוי
וַיְדַבֵּר אַתָּם לֵאמֹר אִם-יֵשׁ אֶת-נַפְשְׁכֶם לְקֶבֶר אֶת-מִתִּי מִלְּפָנָי שְׁמַעְוֵנִי וּפְגַעוּ-לִי
בְּעַפְרוֹן בֶּן-צֹחַר: וַיִּתֵּן-לִי אֶת-מַעְרַת הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר-לוֹ אֲשֶׁר בְּקִצֵּה שְׂדֵהוּ בְּכֶסֶף

מָלֵא יִתְנַנֶּה לִּי בְּתוֹכְכֶם לְאַחֲזֵת-קִבֶּר: וְעַפְרוֹן יֹשֵׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי-חַת וַיַּעַן עַפְרוֹן הַחַתִּי אֶת-אַבְרָהָם בְּאָזְנֵי בְנֵי-חַת לְכָל בְּאֵי שֹׁעַר-עִירוֹ לֵאמֹר: לֹא-אֲדֹנָי שָׁמְעֵנִי הַשָּׂדֶה נָתַתִּי לָךְ וְהַמַּעְרָה אֲשֶׁר-בּוֹ לָךְ נָתַתִּיהָ לְעֵינַי בְּנֵי-עַמִּי נָתַתִּיהָ לָךְ קִבֶּר מִתְּךָ: וַיִּשְׁתַּחוּ אַבְרָהָם לִפְנֵי עַם-הָאָרֶץ: ^{ישראל} וַיְדַבֵּר אֶל-עַפְרוֹן בְּאָזְנֵי עַם-הָאָרֶץ לֵאמֹר אֵךְ אִם-אַתָּה לֹו שָׁמְעֵנִי נָתַתִּי כֶּסֶף הַשָּׂדֶה קַח מִמֶּנִּי וְאִקְבְּרָה אֶת-מְתֵי שָׁמָּה: וַיַּעַן עַפְרוֹן אֶת-אַבְרָהָם לֵאמֹר לֹו: אֲדֹנָי שָׁמְעֵנִי אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל-כֶּסֶף בֵּינִי וּבֵינְךָ מֵה־הוּא וְאֶת-מִתְךָ קִבֶּר: וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל-עַפְרוֹן וַיִּשְׁקַל אַבְרָהָם לְעַפְרוֹן אֶת-הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנֵי בְנֵי-חַת אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עֵבֶר לַסֹּחֵר:

תּוֹלְדוֹת וְאַלֶּה תּוֹלְדֹת יִצְחָק בֶּן-אַבְרָהָם אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת-יִצְחָק: וַיְהִי יִצְחָק בֶּן-אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקַחְתּוֹ אֶת-רַבְקָה בַּת-בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי מִפְּדֵן אָרָם אַחֹת לְבֵן הָאֲרָמִי לֹו לְאִשָּׁה: וַיַּעֲתֵר יִצְחָק לֵילִי לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָה הוּא וַיַּעֲתֵר לֹו יְיָ וַתֵּהֵר רַבְקָה אִשְׁתּוֹ: וַיִּתְרַצְצוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אִם-כֵּן לָמָּה זֶה אֲנֹכִי וַתִּלְדָּךְ לְדָרֵשׁ אֶת-יְיָ: לִי וַיֹּאמֶר יְיָ לָהּ שְׁנֵי גַיִם גוֹיִם בְּבֶטְנְךָ וּשְׁנֵי לְאֻמִּים מִמֶּעֶיךָ יִפְרְדוּ וְלֹאִם מִלְּאִם יֵאָמֵץ וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר: וַיִּמְלְאוּ יְמִיהָ לָלֶדֶת וְהִנֵּה תוֹמֵם בְּבֶטְנָהּ: וַיֵּצֵא הָרֹאשׁוֹן אַדְמוֹנִי כָלוֹ כְּאֲדָרֶת שֹׁעַר וַיִּקְרָאוּ שְׁמוֹ עֵשָׂו: וְאַחֲרָיֶכֶן יֵצֵא אַחִיו וַיְדוּ אַחֲזֵת בְּעֵקֵב עֵשָׂו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיִּצְחָק בֶּן-שָׁשִׁים שָׁנָה בְּלֶדֶת אֹתָם: ^{ישראל} וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יָדַע צִיד אִישׁ שָׂדֶה וַיַּעֲקֹב אִישׁ תֵּם יֹשֵׁב אֲהָלִים: וַיֹּאֲהֵב יִצְחָק אֶת-עֵשָׂו כִּי-צִיד בְּפִיו

וּרְבִקָּה אֶהְבֶּת אֶת־יַעֲקֹב: וַיֵּזֶד יַעֲקֹב נָגִיד⁵ וַיָּבֵא עֲשׂו מִן־הַשָּׂדֶה וְהוּא עֵינָף: וַיֹּאמֶר עֲשׂו אֶל־יַעֲקֹב הֲלַעֲיִטְנִי נָא מִן־הָאָדָם הָאָדָם הַזֶּה כִּי עֵינָף אֲנֹכִי עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ אֲדָוִים: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב מִכֶּרֶה כִּי־וּמ אֶת־בְּכֹרְתְךָ לִי: וַיֹּאמֶר עֲשׂו הִנֵּה אֲנֹכִי הוֹלֵךְ לָמוֹת וְלִמְהֵרָה לִי בְכֹרֶה: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הַשְּׂבֻעָה לִי כִּי־וּמ וַיִּשְׁבַּע לוֹ וַיִּמְכֹּר אֶת־בְּכֹרְתוֹ לְיַעֲקֹב: וַיַּעֲקֹב נָתַן לַעֲשׂו לֶחֶם וַנֵּזֶד עַד־שָׁמַיִם וַיֹּאכַל וַיִּשְׂתֶּה וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ וַיָּבֹז עֲשׂו אֶת־הַבְּכֹרֶה: פ

וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ מִלְּבַד הָרָעַב הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה בֵּימֵי אַבְרָהָם וַיֵּלֶךְ יִצְחָק אֶל־אָבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים גְּרָרָה: וַיָּבֵא אֵלָיו יִי וַיֹּאמֶר אֶל־תֵּרַד מִצְרַיִמָּה שָׁכֵן בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֶיךָ: גֹּזֵר בְּאֶרֶץ הַזֹּאת וְאֶהְיֶה עִמָּךְ וְאֶבְרַכְךָ כִּי־לֶךְ וְלִזְרַעְךָ אֶתֵּן אֶת־כָּל־הָאֶרֶצַת הָאֵל וְהִקְמַתִּי אֶת־הַשְּׂבֻעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ: וְהִרְבִּיתִי אֶת־זֶרְעֶךָ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְנָתַתִּי לְזֶרְעֶךָ אֶת כָּל־הָאֶרֶצַת הָאֵל וְהִתְבָּרְכוּ בְזֶרְעֶךָ כָּל גּוֹיֵי הָאֶרֶץ: עֲקֹב אֲשֶׁר־שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקֹלִי וַיִּשְׁמַר מִשְׁמֵרְתִּי מִצּוֹתַי חֲקוֹתַי וְתוֹרֹתַי:

וַיֵּצֵא וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה: וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם וַיֵּלֶן שָׁם כִּי־בָא הַשָּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאֲבְנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשֶׂם מְרִאשְׁתּוֹ וַיִּשְׁכַּב בְּמָקוֹם הַהוּא: וַיַּחֲלֹם וַהֲנֶה סֹלֶם מֵצַב אֶרֶצָה וּרְאִשׁוֹ מַגִּיעַ הַשָּׁמַיְמָה וַהֲנֶה מְלֹאכֵי אֱלֹהִים עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ: לִי וַהֲנֶה יִי נֹצֵב עָלָיו וַיֹּאמֶר אֲנִי יִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ וְאֱלֹהֵי יִצְחָק הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אֶתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ

5
 חֲמֵשׁ עֲבִירוֹת עָבַר אוֹתוֹ רָשַׁע בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם (שְׁמַת אַבְרָהָם אַבִּינוּ). א) בָּא עַל נַעֲרָה מְאוֹרְסָה, (ב) וְהָרַג אֶת הַנֶּפֶשׁ, (ג) וְכָפַר בְּעֵיקוֹר, (ד) וְכָפַר בְּתַחֲיִית הַמֵּתִים, (ה) וְשָׁט אֶת הַבְּכוֹרָה. בָּא עַל נַעֲרָה מְאוֹרְסָה כְּתִיב הַכָּא: 'וַיָּבֵא עֲשׂו מִן־הַשָּׂדֶה וְכָתִיב הַתָּם: 'כִּי בִשְׂדֵה מִצְרָאִי' (דְּבָרִים כב: כז), הָרַג אֶת הַנֶּפֶשׁ, כְּתִיב הַכָּא: 'עֵינָף וְכָתִיב הַתָּם: 'אוֹיֵבָא לִי כִּי־עֵינָפָה נִפְשֵׁי לְהַרְגִים: ' (ירמיה ד: לא), וְכָפַר בְּעֵיקוֹר כְּתִיב הַכָּא: 'וְלִמְהֵרָה לִי וְכָתִיב הַתָּם: 'עַד אֶל־לִי וְאֲנֹהוּי (שְׁמוֹת טו: ב), וְכָפַר בְּתַחֲיִית הַמֵּתִים, דְּכָתִיב: 'הִנֵּה אֲנֹכִי הוֹלֵךְ לָמוֹת, וְשָׁט אֶת הַבְּכוֹרָה דְּכָתִיב: 'וַיָּבֹז עֲשׂו אֶת־הַבְּכֹרֶה: (גמ' בבא בתרא טז:)

לך אתננה ולזרעך: והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו
 בך כל-משפחת האדמה ובזרעך: והנה אנכי עמך ושמרתיו בכל אשר-תלך
 והשבתיך אל-האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אס-עשיתי את אשר-
 דברתי לך: וייקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יי במקום הזה ואנכי לא ידעתי:
 ויירא ויאמר מה-נורא המקום הזה אין זה כי אס-בית אלהים וזה שער
 השמים: ישראל וישכם יעקב בבקר ויקח את-האבן אשר-שם מראשתיו וישם אתה
 מצבה ויצק שמן על-ראשה: ויקרא את-שם-המקום ההוא בית-אל ואולם לזו שם-
 העיר לראשנה: ויגד יעקב נדר לאמר אס-יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה
 אשר אנכי הולך ונתן-לי לחם לאכל ובגד ללבש: ושבתי בשלום אל-בית אבי והיה
 יי לי לאלהים: והאבן הזאת אשר-שמתלי מצבה יהיה בית אלהים⁶ וכל אשר
 תתן-לי עשר אעשרנו לך:

וישלח וישלח יעקב מלאכים לפניו אל-עשו אחיו ארצה שער שדה אדום: ויצו
 אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם-לבן גרתי ואחר עד-
 עתה: ויהי-לי שור וחסמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא-חן
 בעיניך: לוי וישבו המלאכים אל-יעקב לאמר באנו אל-אחידך אל-עשו וגם הלך
 לקראתך וארבע-מאות איש עמו: ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את-העם אשר-
 אתו ואת-הצאן ואת-הבקר והגמלים לשני מחנות: ויאמר אס-יבוא עשו אל-
 המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה: ישראל ויאמר יעקב אלהי אבי

תניא, המבזבז אל
 מאי קרא? וכל אשר

6 בבזבז יותר מחומש, שמה צטרף לבריות... אמר רב נחמן ואיתימא רב אחא בר יעקב,
 תתן-לי עשר אעשרנו לך: (גמ' כתובות נ.)

אָבְרָהָם וְאַלְהֵי אָבִי יִצְחָק יְיָ הָאֵמֶר אֵלַי שׁוּב לְאַרְצְךָ וּלְמוֹלַדְתְּךָ וְאִיטִיבָה עִמָּךְ: ⁷
קִטְנֹתִי מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל-הָאֲמֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת-עַבְדְּךָ כִּי בְמִקְלֵי עֲבָרְתִי אֶת-
הַיָּרְדֵן הִזֵּה וְעַתָּה הֵייתִי לְשָׁנֵי מַחְנוֹת: הֲצִילַנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֲשׂוּ כִּי-יֵרָא אָנְכִי
אִתּוֹ פֶּן-יָבֹא וְהִכְנִי אִם עַל-בָּנָיִם: וְאַתָּה אֲמַרְתָּ הֵיטֵב אִיטִיב עִמָּךְ וְשָׁמַתִּי אֶת-וְרַעְךָ
כְּחֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא-יִסְפָּר מֵרֵב:

וַיֵּשֶׁב וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: אֵלֶּה הַתְּלָדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן-שִׁבְעֵ-
עָשָׂר שָׁנָה הָיָה רָעָה אֶת-אָחִיו בְּעָאן וְהוּא נָעַר אֶת-בְּנֵי בְלָקָה וְאֶת-בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׁי
אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת-דְּבַתָּם רָעָה אֶל-אֲבִיהֶם: וַיִּשְׂרָאֵל אֶהָב אֶת-יוֹסֵף מִכָּל-בָּנָיו כִּי-
בֶן-זִקְנִים הוּא לוֹ וְעָשָׂה לוֹ כְּתָנֹת פָּסִים: לִי וַיֵּרָאוּ אָחִיו כִּי-אִתּוֹ אֶהָב אֲבִיהֶם
מִכָּל-אָחִיו וַיִּשְׁנְאוּ אִתּוֹ וְלֹא יָכְלוּ דַבְּרוּ לְשָׁלֵם: וַיַּחְלֵם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגִּד לְאָחִיו וַיּוֹסְפוּ
עוֹד שְׁנָא אִתּוֹ: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמְעוּ-נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי: וְהִנֵּה אֲנִי חָנוּ
מֵאֲלֵמִים אֲלֵמִים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קָמָה אֲלַמְתִּי וְגַם-נִצָּבָה וְהִנֵּה תִסָּבֵינָה
אֲלַמְתֵיכֶם וַתִּשְׁתַּחֲוֶינּוּ לְאֲלַמְתִּי: יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ לוֹ אָחִיו הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם-מִשׁוֹל
תִּמְשָׁל בָּנוּ וַיּוֹסְפוּ עוֹד שְׁנָא אִתּוֹ עַל-חֲלַמְתֵּי וְעַל-דְּבָרָיו: וַיַּחְלֵם עוֹד חֲלוֹם אַחֵר
וַיִּסְפָּר אִתּוֹ לְאָחִיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלַמְתִּי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשָּׁמַשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאֶחָד עָשָׂר
כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים לִי: וַיִּסְפָּר אֶל-אָבִיו וְאֶל-אָחִיו וַיַּגֵּר-בָּו אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מֶה

לעולם אל יעמוד

אדם במקום סכנה ויאמר עושיך לו נס, שָׁמָא אִין עוֹשִׁין לוֹ נֶס, וְאִם תִּימְצִי לומר עושיך לוֹ נֶס, מְנַכֵּין לוֹ מִזְכֵּי־תֵינוּ.

אמר רב חנו, מאי קרא? דכתיב: 'קִטְנֹתִי מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל-הָאֲמֹת' (גמ' תענית כ:)

החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמנך ואחידך להשתחית לך ארצה:
ויקנאו-בו אחיו ואביו שמר את-הדבר:

מקץ ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על-היאר: והנה מן-היאר עלת
שבע פרות יפות מראה ובריאת בשר ותרעינה באחו: והנה שבע פרות אחרות
עלות אחריהן מן-היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על-שפת
היאר: ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפת המראה
והבריאת וייקץ פרעה:

לוי ויישן ויחלם שנית והנה ו שבע שבילים עלות
בקנה אחד בריאות וטבות: והנה שבע שבילים דקות ושדופת קנים צמחות
אחריהן: ותבלענה השבילים הדקות את שבע השבילים הבריאות והמלאות וייקץ
פרעה והנה חלום: ישראל ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את-כל-חרטמי
מצרים ואת-כל-חכמיה ויספר פרעה להם את-חלמו ואין-פותר אותם לפרעה:
וידבר שר המשקים את-פרעה לאמר את-חטאי אני מזכיר היום: פרעה קצף על-
עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר השבחים אתי ואת שר האפים: ונחלמה חלום
בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו: ושם אתנו נער עברי עבד לשר
השבחים ונספר-לו ויפתר-לנו את-חלמתינו איש כחלמו פתר: ויהי באשר פתר-לנו כן
היה אתי השיב על-כנני ואתו תלה: וישלח פרעה ויקרא את-יוסף ויריצהו מן-הבור

וַיִּגְלַח וַיַּחֲלֹף שְׂמֹלֹתָיו וַיָּבֵא אֶל-פְּרָעָה:

וַיִּגַּשׁ וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוֹדָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי יְדַבֵּר-נָא עִבְדְּךָ דָּבָר בְּאָזְנֵי אֲדֹנָי וְאֶל-יָחִיר
אִפְּךָ בְּעִבְדְּךָ כִּי כְמוֹךָ כְּפָרָעָה: אֲדֹנָי שְׂאֵל אֶת-עִבְדְּךָ לֵאמֹר הֲיִש-לָכֶם אָב אוֹ-אָח:
וַנֹּאמֶר אֶל-אֲדֹנָי יֵשׁ-לָנוּ אָב זָקֵן וַיֵּלֶד זְקֵנִים קָטָן וְאָחִיו מֵת וַיֹּתֵר הוּא לְבָדּוֹ לֵאמֹר
וְאָבִיו אָהָבוּ: לִי וּתְאֹמֶר אֶל-עִבְדְּךָ הוֹרְדָהוּ אֵלַי וְאֲשִׁימָה עֵינַי עָלָיו: וַנֹּאמֶר אֶל-
אֲדֹנָי לֹא-יֻכַל הַנֶּעַר לָעֻזֹב אֶת-אָבִיו וְעֹזֵב אֶת-אָבִיו וּמָת: וּתְאֹמֶר אֶל-עִבְדְּךָ אִם-
לֹא יֵרֵד אַחֲיָכֶם הַקָּטָן אִתְּכֶם לֹא תִסָּפֹן לְרְאוֹת פָּנָי: וַיְהִי כִּי עָלִינוּ אֶל-עִבְדְּךָ
אָבִי וַנִּגְדַּל-לוֹ אֶת דְּבָרֵי אֲדֹנָי: ^{ישראל} וַיֹּאמֶר אָבִינוּ שָׁבוּ שְׁבוּ-לָנוּ מֵעַט-אֲכָל:
וַנֹּאמֶר לֹא נוֹכַל לָרֶדֶת אִם-יֵשׁ אַחֲיָנוּ הַקָּטָן אִתָּנוּ וַיִּרְדְּנוּ כִּי-לֹא נוֹכַל לְרְאוֹת פָּנָי
הָאִישׁ וְאָחֲיָנוּ הַקָּטָן אֵינְנוּ אִתָּנוּ: וַיֹּאמֶר עִבְדְּךָ אָבִי אֲלִינוּ אַתֶּם יַדְעֶתֶם כִּי שְׁנַיִם
יֵלְדָה-לִי אִשְׁתִּי: וַיֵּצֵא הָאֶחָד מֵאִתִּי וְאֹמֶר אֶךָ טָרַף טָרַף וְלֹא רְאִיתִיו עַד-הַנְּהָ:
וּלְקַחְתֶּם גַּם-אֶת-זֶה מֵעַם פָּנָי וְקִרְהוּ אֶסֶן וְהוֹרְדְתֶם אֶת-שִׁיבְתִי בְרָעָה שְׂאֵלָה:
וְעַתָּה כִּבְאֵל אֶל-עִבְדְּךָ אָבִי וְהַנֶּעַר אֵינְנוּ אִתָּנוּ וְנִפְשׁוּ קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוֹ:

וַיְחִי וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁבְעַת עָשָׂר שָׁנָה וַיְהִי יְמֵי-יַעֲקֹב שְׁנַיִם חֲמִישִׁים וְשִׁבְעַת שָׁנִים
וְאַרְבָּעִים וּמֵאֵת שָׁנָה: וַיִּקְרְבוּ יְמֵי-יִשְׂרָאֵל לָמוֹת וַיִּקְרָא וַיִּלְבְּנוּ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ אִם-
נָא מִצָּאֵתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ שִׁים-נָא יָדְךָ תַּחַת יָרְכִי וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד וְאָמַת אֶל-נָא
תִּקְבְּרֵנִי בְּמִצְרַיִם: וְשָׁכַבְתִּי עִם-אֲבֹתַי וְנִשְׂאֲתָנִי מִמִּצְרַיִם וְקִבְרְתָנִי בְּקִבְרֹתָם וַיֹּאמֶר
אָנֹכִי אַעֲשֶׂה כְּדִבְרְךָ: וַיֹּאמֶר הַשִּׁבְעָה לִי וַיִּשָּׁבַע לוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ יִשְׂרָאֵל עַל-רֹאשׁ

לוי ויהי אחריו הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את-שני בניו עמו
 את-מנשה ואת-אפרים: ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל
 וישב על-המטה: ויאמר יעקב אל-יוסף⁸ אל שני נראה-אלי בלזו בארץ כנען ויברך
 אתי: ישראל ויאמר אלי הנני מפרך והרביתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את-הארץ
 הזאת לזרעך אחריך אמות עולם: ועתה שני-בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד-
 באי אליך מצרימה לי-הם אפרים ומנשה פראובן ושמעון יהיו-לי: ומולדתך אשר-
 הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם: ואני ו בבאי מפזן מטה
 עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כפרת-ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך
 אפרת הוא בית לחם: וירא ישראל את-בני יוסף ויאמר מי-אלה: ויאמר
 יוסף אל-אביו בני הם אשר-נתן-לי אלהים בזה ויאמר קחם-נא אלי ואברכם:

שמות ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו: ראובן
 שמעון לוי ויהודה: יששכר זבולן ובנימן: דן ונפתלי גד ואשר: ויהי כל-נפש יצאי
 ירד-יעקב שבעים נפש ויוסף הנה במצרים: וימת יוסף וכל-אחיו וכל הדור ההוא:

ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם: פ
 לוי ויקם מלך-חדש על-מצרים אשר לא-ידע את-יוסף: ויאמר אל-עמו הנה עם בני
 ישראל רב ועצום ממנו: הבה נתחכמה לו פן-ירבה והיה כיתקראנה מלחמה ונוסף

אמר ריש לקיש

8 ... אל-שני אני הוא שאמרתי לעולם די. (גמ' חגיגה יב.)

גם-הוא על-שנאינו ונלחם-בנו ועלה מן-הארץ: וישימו עליו שרי מסים למען ענתו
בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את-פתם ואת-רעמסס: וכאשר יענו אתו כן
ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל: ^{ישראל} ויעבדו מצרים את-בני ישראל בפרך:
וימרו את-חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל-עבדה בשדה את כל-עבדתם
אשר-עבדו בהם בפרך: ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת
שפרה ושם השנית פועה: ויאמר בילדכן את-העבריות וראיתן על-האבנים אם-בן
הוא והמתן אתו ואם-בת הוא וחייה: ותיראן המילדת את-האלהים ולא עשו כאשר
דבר אליהן מלך מצרים ותחיין את-הילדים:

וארא וידבר אלהים אל-משה ויאמר אליו אני יי: וארא אל-אברהם אל-יצחק ואל-
יעקב כאל שדי ושמי יי לא נודעתי להם: וגם הקמתי את-בריתי אתם לתת להם
את-ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר-גרו בה: וגם אני שמעתי את-נאקת בני
ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את-בריתי: לוי לכן אמר לבני-ישראל אני
יי והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם
בזרוע נטויה ובשפטים גדלים: ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם
כי אני יי אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים: והבאתי אתכם אל-הארץ
אשר נשאתי את-ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה

אָנִי יי: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בֵּן אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל-מֹשֶׁה מִקְצֵר רוּחַ וּמַעֲבֹדָה
קִשָּׁה: פ

יִשְׂרָאֵל וַיְדַבֵּר יי אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: בָּא דַבֵּר אֶל-פְּרַעֲה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּשְׁלַח אֶת-בְּנֵי-
יִשְׂרָאֵל מֵאֶרְצוֹ: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה לִפְנֵי יי לֵאמֹר הֵן בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לֹא-שָׁמְעוּ אֵלַי וְאִידָּ
יִשְׁמַעֲנִי פְרַעֲה וְאֲנִי עָרַל שִׁפְתַיִם: פ

וַיְדַבֵּר יי אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן וַיִּצְוֶם אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל-פְּרַעֲה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא
אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

בֹּא וַיֹּאמֶר יי אֶל-מֹשֶׁה בָּא אֶל-פְּרַעֲה כִּי-אֲנִי הִכְבַּדְתִּי אֶת-לְבוֹ וְאֶת-לֵב עֲבָדָיו לְמַעַן
שְׁתִּי אֶתְתִּי אֵלֶּה בְּקִרְבּוֹ: וְלִמְעַן תִּסְפָּר בְּאָזְנֵי בְנֵי וּבְנֵי-בְנֵיךָ אֵת אֲשֶׁר הִתְעַלְלֹתִי
בְּמִצְרַיִם וְאֶת-אֶתְתִּי אֲשֶׁר-שָׁמְתִי בָּם וַיִּדְעַתֶּם כִּי-אֲנִי יי: וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל-
פְּרַעֲה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה-אָמַר יי אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים עַד-מָתִי מֵאַנַּת לַעֲנַת מִפְּנֵי שְׁלַח עַמִּי
וַיַּעֲבֹדְנִי: לִי כִי אִם-מָאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח אֶת-עַמִּי הַנְּנִי מִבְּיַד מִחַר אַרְבָּה בְּגַבְלֶיךָ: וְכִסָּה
אֶת-עֵינַי הָאָרֶץ וְלֹא יוּכַל לִרְאֹת אֶת-הָאָרֶץ וְאָכַל וְאֶת-יֵיתֵר הַפְּלִטָּה הַנִּשְׁאַרְתָּ לָכֶם
מִן-הַבֶּרֶד וְאָכַל אֶת-כָּל-הָעֵץ הַצֵּמַח לָכֶם מִן-הַשָּׂדֶה: וּמִלֹּא בְתִיךָ וּבְתִי כָל-עֲבָדֶיךָ
וּבְתִי כָל-מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא-רָאוּ אֲבֹתֶיךָ וְאֲבֹת אֲבֹתֶיךָ מִיּוֹם הַיּוֹתֵם עַל-הָאָדָמָה עַד
הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפֶן וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרַעֲה: יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי פְרַעֲה אֵלָיו עַד-מָתִי יִהְיֶה זֶה לָנוּ
לְמוֹקֵשׁ שְׁלַח אֶת-הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבְדוּ אֶת-יְיָ אֱלֹהֵיהֶם הַטֵּרֶם תִּדְעַ כִּי אַבְדָּה מִצְרַיִם:

וַיּוֹשֶׁב אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן אֶל־פְּרַעֲהַ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לְכוּ עֲבַדוּ אֶת־יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִי
וּמִי הַהֵלְכִים: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְנַעֲרִינוּ וּבְזַקְנֵינוּ נִלְךָ בְּבָנֵינוּ וּבְבָנוֹתֵנוּ בְּצֹאֲנֵנוּ וּבְבִקְרָנוּ
נִלְךָ כִּי חַג־יְיָ לָנוּ: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יְהִי בֵּן יְיָ עִמָּכֶם כְּאִשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְאֶת־טַפְּכֶם
רְאוּ כִּי רָעָה נִגְדַּד פְּנֵיכֶם: לֹא כֵּן לְכוּ־נָא הַגְּבָרִים וְעֲבַדוּ אֶת־יְיָ כִּי אַתֶּה אַתָּם
מִבְּקָשִׁים וַיַּגִּרֶשׁ אֹתָם מֵאֵת פְּנֵי פְרַעֲהַ:

בשִׁלַּח וַיְהִי בְשַׁלַּח פְּרַעֲהַ אֶת־הָעָם וְלֹא־נָחַם אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב
הוּא כִּי ו אָמַר אֱלֹהִים פֶּן־יִנָּחַם הָעָם בְּרֹאֲתָם מִלַּחְמָה וְשָׁבוּ מִצְרַיִמָּה: וַיֹּסֵב
אֱלֹהִים ו אֶת־הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יַם־סוּף וְחַמְשִׁים עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבַּע הַשְּׁבִיעַ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּקֶד
יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהִעֲלִיתֶם אֶת־עֲצָמוֹתַי מִזֶּה אֶתְכֶם: לוי למנהג אשכנז וַיִּסְעוּ מִסַּפַּת
וַיַּחֲנוּ בְּאֶתְם בְּקֶצֶה הַמִּדְבָּר: וַיֵּלֶךְ הַלֵּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן לְנַחֲתָם הַדֶּרֶךְ וּלְלֵילָה
בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהַאֲרִיר לָהֶם לְלַכֵּת יוֹמָם וּלְלֵילָה: לֹא־יָמִישׁ עַמּוּד הָעָנָן יוֹמָם וְעַמּוּד הָאֵשׁ
לְלֵילָה לִפְנֵי הָעָם: פ

לוי למנהג פולין ישראל למנהג אשכנז וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּשְׁבוּ וַיַּחֲנוּ
לִפְנֵי כִּי הַחִירֹת בֵּין מִגְדֹּל וּבֵין הַיָּם לִפְנֵי בְּעַל צִפּוֹן נִכְחוּ תַחֲנוּ עַל־הַיָּם: וַאֲמַר
פְּרַעֲהַ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִבְכִים הֵם בְּאֶרֶץ סֹגֵר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר: וְחִזְקֵתִי אֶת־לֵב־פְּרַעֲהַ
וְרִדְף אַחֲרֵיהֶם וְאֶכְבְּדָהּ בְּפְרַעֲהַ וּבְכָל־חִילוֹ וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְיָ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן: ^{ישראל}
למנהג פולין וַיַּגִּד לְמִלְךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם וַיִּהְפֹּךְ לְבַב פְּרַעֲהַ וְעֲבַדְיוֹ אֶל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ

מה־זאת עָשִׂינוּ כִּי־שִׁלַּחְנוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעֲבָדָנוּ: וַיֹּאסֶר אֶת־רֹכְבּוֹ וְאֶת־עֲמֹוֹ לִקַּח עִמּוֹ: וַיִּקַּח שֵׁש־מֵאוֹת רֶכֶב בַּחֹר וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם וְשָׁלֹשׁ עַל־כִּלּוֹ: וַיַּחֲזֵק יְיָ אֶת־לֵב פְּרָעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיְרַדֵּף אַחֲרָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִצְאִים בְּיַד רָמָה:

יתרו וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כִּהְיוּ מְדִיָּן חֲתָן מֹשֶׁה אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי־הוֹצִיא יְיָ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם: וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֲתָן מֹשֶׁה אֶת־צִפְרָה אִשְׁתּוֹ מֹשֶׁה אַחֵר שְׁלוּחִיהָ: וְאֵת שְׁנֵי בָנֶיהָ אֲשֶׁר שָׂם הָאֱחָד גְּרָשָׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נֹכְרִיָּה: וְשֵׁם הָאֱחָד אֶלִיעֶזֶר כִּי־אֱלֹהֵי אָבִי בְּעֻזִּי וַיִּצְלַנִּי מִחַרְבַּת פְּרָעָה: לֹי וַיָּבֵא יִתְרוֹ חֲתָן מֹשֶׁה וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל־מֹשֶׁה אֶל־הַמִּדְבָּר אֲשֶׁר־הוּא חֲנָה שָׂם הָרַ הָאֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה אֲנִי חֲתָנְךָ יִתְרוֹ בָּא אֵלַיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁנֵי בָנֶיהָ עִמָּה: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לִקְרֹאת חֲתָנּוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוּ וַיִּשְׁק־לוֹ וַיִּשְׁאַלּוּ אִישׁ־לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם וַיָּבֹאוּ הָאֱהָלָה: וַיִּסְפֹּר מֹשֶׁה לְחֲתָנּוֹ אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ לְפְרָעָה וּלְמִצְרַיִם עַל אֹדֶת יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצַאתֶם בְּדֶרֶךְ וַיִּצְלַם יְיָ: יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲדֵף יִתְרוֹ עַל כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר־עָשָׂה יְיָ לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ בְּרוּךְ יְיָ אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פְּרָעָה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶת־הָעָם מִתַּחַת יַד־מִצְרַיִם: עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְיָ מִכָּל־הָאֱלֹהִים כִּי בִדְבַר אֲשֶׁר זָדוּ עֲלֵיהֶם: וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֲתָן מֹשֶׁה עִלָּה וּזְבָחִים לְאֱלֹהִים וַיָּבֵא אֶהָרֶן וְכָל זֶקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֶאֱכֹל־לֶחֶם עִם־חֲתָן מֹשֶׁה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים:

משפטים וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשִּׂים לִפְנֵיהֶם: כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עֲבָדִי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבְשִׁבְעַת יֵצֵא לְחֻפְשֵׁי חָנָם: אִם־בְּגִפּוֹ יָבֵא בְּגִפּוֹ יֵצֵא אִם־בְּעַל אִשָּׁה הוּא וַיִּצְאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ: אִם־אֲדָנָיו יִתֵּן־לוֹ אִשָּׁה וַיִּלְדָּה־לוֹ בָּנִים אֹו בָנוֹת הָאִשָּׁה וַיִּלְדֶּיהָ תִּהְיֶה

לֹא־דָנִיָּה וְהוּא יֵצֵא בְּגֵפוֹ: וְאִם-אָמַר יֹאמֶר הָעֶבֶד אֶהְבֵּתִי אֶת-אֲדֹנָי אֶת-אִשְׁתִּי וְאֶת-
בְּנֵי לֹא אֵצֵא חֲפָשִׁי: וְהִגִּישׁוּ אֲדֹנָיו אֶל-הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוּ אֶל-הַדָּלֶת אוֹ אֶל-הַמְּזוּזָה
וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת-אָזְנוֹ בַּמְרָצָע וְעִבְדוֹ לְעֵלָם: ׀ לֹי וְכִי-יִמְכַר אִישׁ אֶת-בֵּיתוֹ לְאִמָּה לֹא
תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים: אִם-רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר-לֹא לוֹ יַעֲדָה וְהִפְדָּה לְעַם נְכָרִי
לֹא-יִמְשָׁל לְמַכְרָהּ בְּבִגְדוֹ-בָּהּ: וְאִם-לִבְנֹו יִיעֲדָנָה כְּמִשְׁפֵּט הַבְּנוֹת יַעֲשֶׂה-לָּהּ: אִם-
אֲחֵרֶת יִקַּח-לוֹ שְׂאֵרָה כְּסוּתָהּ וְעֲנֻתָהּ לֹא יִגְרַע: וְאִם-שְׁלֹשׁ-אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ
וַיֵּצֵאָה חֲנָם אֵין בְּסָף: ׀ יִשְׂרָאֵל מִכָּה אִישׁ וְמוֹת מוֹת יוֹמֵת: וְאֲשֶׁר לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִים
אֲנָה לִידוֹ וְשִׁמְתִי לָךְ מְקוֹם אֲשֶׁר יָנוּם שְׁמָה: ׀ וְכִי-יָגֹד אִישׁ עַל-רַעְהוֹ לְהַרְגוֹ
בְּעֶרְמָה מֵעַם מִזְבְּחֵי תִקְחֵנוּ לְמוֹת: ׀ וּמִכָּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוֹמֵת: ׀ וְגֹנֵב אִישׁ
וּמְכָרוֹ וְנִמְצָא בְיָדוֹ מוֹת יוֹמֵת: ׀ וּמִקְלָל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוֹמֵת: ׀ וְכִי-יִרְיֵן
אֲנָשִׁים וְהִכָּה אִישׁ אֶת-רַעְהוֹ בְּאֶבֶן אוֹ בְּאֶגְרֵף וְלֹא יָמוּת וְנָפַל לְמִשְׁכָּב: אִם-יָקוּם
וְהִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ עַל-מִשְׁעַנְתּוֹ וְנִקְּה הַמִּכָּה רַק שְׁבִיתוֹ יִתֵּן וְרָפָא וְרָפָא:

תְּרוּמָה וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ-לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל-
אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹ תִקְחוּ אֶת-תְּרוּמָתִי: וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִקְחוּ מֵאִתְּכֶם זָהָב
וְכֶסֶף וְנַחֲשֵׁת: וְתִכְלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים: וְעֹרֹת אֵילִם מֵאֲדָמִים וְעֹרֹת
תְּחָשִׁים וְעֵצֵי שִׁטִּים: לֹי שֶׁמֶן לְמָאֵר בְּשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסָּמִים: אֲבִנֵי-
שֵׁהָם וְאֲבִנֵי מִלֵּאִים לְאֹפֶד וְלַחֹשֶׁן: וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכְכֶם: כְּכֹל אֲשֶׁר אָנֹכִי
מֵרְאָה אוֹתְךָ אֵת תְּבִנֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֵת תְּבִנֹת כָּל-כְּלָיו וְכֵן תַעֲשׂוּ: ׀

יִשְׂרָאֵל וַעֲשׂוּ אֲרוֹן עֵצֵי שִׁטִּים אֲמֹתִים וְחֵצֵי אַרְכּוֹ וְאִמָּה וְחֵצֵי רְחִבּוֹ וְאִמָּה וְחֵצֵי קִמְתּוֹ:

וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר מִבֵּית וּמְחוּץ תִּצְפְּנוּ וְעָשִׂיתָ עָלָיו זָר זָהָב סָבִיב: וַיִּצְקֶתָ לוֹ אַרְבַּע טַבַּעֲתֵי זָהָב וַנִּתְּתָהּ עַל אַרְבַּע פְּעֻמֹּתָיו וּשְׁתֵּי טַבַּעֲתַי עַל-צִלְעוֹ הָאֶחָת וּשְׁתֵּי טַבַּעֲתַי עַל-צִלְעוֹ הַשֵּׁנִית: וְעָשִׂיתָ בְּדֵי עֲצֵי שֹׁטִים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב: וְהִבַּאתָ אֶת-הַבְּדִים בְּטַבַּעֲתַי עַל צִלְעַת הָאָרֶן לְשֵׂאת אֶת-הָאָרֶן בָּהֶם: בְּטַבַּעֲתַי הָאָרֶן יִהְיוּ הַבְּדִים לֹא יִסְרוּ מִמֶּנּוּ: וַנִּתְּתָ אֶל-הָאָרֶן אֵת הָעֹדֶת אֲשֶׁר אִתָּן אֵלֶיךָ:

תְּצוּהָ וְאִתָּהּ תִּצְוֶהָ וְאֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת וְגַד כְּתִיב לַמָּאֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד: בְּאֶהֱל מוֹעֵד מְחוּץ לַפָּרְכָת אֲשֶׁר עַל-הָעֹדֶת יַעֲרֹף אֹתוֹ אֶהְרֹן וּבָנָיו מִמְּעַרְב עַד-בְּקֶרֶת לִפְנֵי יַי חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ס וְאִתָּהּ הִקְרַב אֵלֶיךָ אֶת-אֶהְרֹן אַחִיךָ וְאֶת-בָּנָיו אֹתוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֵן-לִי אֶהְרֹן נָדָב וָאֲבִיהוּא אֱלֻעָזָר וְאִיתָמָר בְּנֵי אֶהְרֹן: וְעָשִׂיתָ בְּגָדֵי-קֹדֶשׁ לְאֶהְרֹן אַחִיךָ לְכָבוֹד וּלְתִפְאֳרָתָ: לוי למנהג אשכנז וְאִתָּהּ תִּדְבֹר אֶל-כָּל-חֲכָמֵי-לֵב אֲשֶׁר מִלֵּאֲתֵינוּ רוּחַ חֲכָמָה וְעָשׂוּ אֶת-בְּגָדֵי אֶהְרֹן לְקֹדֶשׁוֹ לְכַהֵן-לִי: וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ חֹשֶׁן וְאֶפֶוד וּמַעֲלִיל וּכְתָנֶת תִּשְׁבֵּץ מִצְנֻפֹת וְאֲבָנֵט וְעָשׂוּ בְּגָדֵי-קֹדֶשׁ לְאֶהְרֹן אַחִיךָ וּלְבָנָיו לְכַהֵן-לִי: וְהֵם יִקְחוּ אֶת-הַזָּהָב וְאֶת-הַתְּכֵלֶת וְאֶת-הָאֲרָגְמָן וְאֶת-תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת-הַשֵּׁשׁ: פ

לוי למנהג פולין ישראל למנהג אשכנז וְעָשׂוּ אֶת-הָאֶפֶד זָהָב תְּכֵלֶת וְאֲרָגְמָן תּוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁזָר מְעֻשָׂה חֹשֶׁב: שְׁתֵּי כְּתֻפֹת חִבְרֹת יִהְיֶה-לּוֹ אֶל-שְׁנֵי קְצוֹתָיו וְחִבְרָה: וְחֹשֶׁב אֶפֶדָתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו כְּמַעֲשֵׂהוּ מִמֶּנּוּ יִהְיֶה זָהָב תְּכֵלֶת וְאֲרָגְמָן וְתּוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁזָר: וְלִקְחֹתָ אֶת-שְׁתֵּי אֲבָנֵי-שֹׁהַם וּפְתַחְתָּ עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל לְמִנְהַג פּוֹלִין עֲשֵׂה מִשְׁמַתָּם עַל הָאֲבָן הָאֶחָת וְאֶת-שְׁמוֹת הַשֵּׁשֶׁה הַנּוֹתָרִים עַל-הָאֲבָן הַשֵּׁנִית כְּתוֹלְדָתָם: מְעֻשָׂה

חָרַשׁ אֶבֶן פְּתוּחֵי חֹתֶם תִּפְתַּח אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל־שֵׁמֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִסִּבַּת
מִשְׁבָּצוֹת זָהָב תַּעֲשֶׂה אֹתָם: וְשִׁמְתָּ אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל כְּתֹפֶת הָאֶפֶד אֲבָנֵי זָכָרָן
לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָשָׂא אֶהְרֹן אֶת־שְׁמוֹתֶם לִפְנֵי יי עַל־שְׁתֵּי־כִתְפוֹי לְזָכָרָן:

כִּי תִשָּׂא וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: כִּי תִשָּׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם וְנָתַנּוּ
אִישׁ כֹּפֶר נַפְשׁוֹ לִי בַפֶּקֶד אֹתָם וְלֹא־יִהְיֶה בָהֶם נֶגֶף בַּפֶּקֶד אֹתָם: זֶה ו יִתְּנוּ כָּל־
הָעֵבֶר עַל־הַפְּקֻדִים מִחֲצִית הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל מִחֲצִית הַשֶּׁקֶל
תְּרוּמָה לִי: לֹא כָּל הָעֵבֶר עַל־הַפְּקֻדִים מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה יִתֵּן תְּרוּמָת יי:
הָעֶשִׂיר לֹא־יִרְבֶּה וְהַדֹּל לֹא יִמְעִיט מִמִּחֲצִית הַשֶּׁקֶל לְתַת אֶת־תְּרוּמָת יי לְכַפֵּר עַל־
נַפְשֹׁתֵיכֶם: וְלָקַחְתָּ אֶת־בֶּסֶף הַכַּפָּרִים מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתָּ אֹתוֹ עַל־עֲבֹדַת אֹהֶל
מוֹעֵד וְהָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְזָכָרוֹן לִפְנֵי יי לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם: פ

יִשְׂרָאֵל וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְעָשִׂיתָ כִּיֹּר נְחֹשֶׁת וְכִנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָה וְנָתַתָּ אֹתוֹ
בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מַיִם: וְרַחֲצוּ אֶהְרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם
וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: בְּבָאִם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יִרַחֲצוּ־מַיִם וְלֹא יָמָתוּ אֹו בְּגָשְׁתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ
לְשֹׁרֶת לְהַקְטִיר אִשָּׁה לִי: וְרַחֲצוּ יְדֵיהֶם וּרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חֻק־עוֹלָם
לֹו וּלְזָרְעוֹ לְדוֹרֹתָם:

וַיִּקְהַל וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה
יי לַעֲשׂוֹת אֹתָם: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת
שַׁבָּתוֹן לִי כָּל־הַעֲשִׂיָה בּוֹ מְלָאכָה יוּמָת: ⁹ לֹא־תַבְעֲרוּ אִשׁ בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם

תנא דבי רבי

ישמעאל, 'לא־תַבְעֲרוּ אִשׁ בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם', מה תלמוד לומר? אי לרבי יוסי ללאו, אי לרבי נתן לחלק. (גמ' יבמות

לוי ויאמר משה אל-כל-עדת בני-ישראל לאמר זה הדבר אשר-צוה יי לאמר: קחו
 מאתכם תרומה לי; כל נדיב לבו יביאה את תרומת יי זהב וכסף ונחשת: ותכלת
 וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: ועלת אילם מאדמים ועלת תחשים ועצי שטים:
 ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: ואבני-שהם ואבני מלאים
 לאפוד ולחשן: וכל-חכם-לב בכם יבאו ויעשו את כל-אשר צוה יי: ישראל את-המשכן
 את-אהלו ואת-מכסהו את-קרסיו ואת-קרשיו ואת-בריחו את-עמדיו ואת-אדניו:
 את-הארן ואת-בדיו את-הכפרת ואת פרכת המסך: את-השלחן ואת-בדיו ואת-
 כל-כליו ואת לחם הפנים: ואת-מנרת המאור ואת-כליה ואת-נרתיה ואת שמן
 המאור: ואת-מזבח הקטרת ואת-בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת-
 מסך הפתח לפתח המשכן: את מזבח העלה ואת-מכבד הנחשת אשר-לו את-
 בדיו ואת-כל-כליו את-הכיר ואת-כנו: את קלעי החצר את-עמדיו ואת-אדניה
 ואת מסך שער החצר: את-יתדות המשכן ואת-יתדת החצר ואת-מיתריהם: את-
 בגדי השרד לשרת בקדש את-בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת-בגדי בניו לכהן:
 ויצאו כל-עדת בני-ישראל מלפני משה:

פקודי אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על-פי משה עבדת הלויים ביד
 איתמר בן-אהרן הכהן: ובצלאל בן-אורי בן-חור למטה יהודה עשה את כל-אשר-
 צוה יי את-משה: ואתו אהליאב בן-אחיסמך למטה-דן חרש וחשב ורקם בתכלת

וּבְאַרְגָּמֹן וּבְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבִשְׂשׁוּ: ס לִי כָּל-הַזֹּהָב הָעָשׂוּי לַמְּלֶאכָה בְּכֹל מְלֶאכֶת
 הַקֹּדֶשׁ וַיְהִי זֶהב הַתְּנוּפָה תִּשַׁע וְעֶשְׂרִים כֶּכֶר וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
 הַקֹּדֶשׁ: וּכְסָף פְּקוּדֵי הָעֵדָה מֵאֵת כֶּכֶר וְאַלְף וּשְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וּשְׁבַעִים שֶׁקֶל
 בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: בָּקַע לַגְּלִגְלֹת מַחְצִית הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְכֹל הָעֹבֵר עַל-הַפְּקוּדִים
 מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמַעְלָה לְשֵׁשׁ-מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים:
 וַיְהִי מֵאֵת כֶּכֶר הַכֶּסֶף לְצִקָּת אֵת אֲדֹנָי הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אֲדֹנָי הַפְּרֻכָּת מֵאֵת אֲדֹנָי לַמֵּאֵת
 הַכֶּכֶר כֶּכֶר לְאֶדָן: יִשְׂרָאֵל וְאֵת-הָאֶלֶף וּשְׁבַע הַמֵּאוֹת וַחֲמִשָּׁה וּשְׁבַעִים עָשָׂה וַיִּזְכֹּר
 לְעַמּוּדָיִם וְצַפָּה רָאשֵׁיהֶם וַחֲשַׁק אֹתָם: וַנְּחַשֵׁת הַתְּנוּפָה שְׁבַעִים כֶּכֶר וְאַלְפִים וְאַרְבַּע-
 מֵאוֹת שֶׁקֶל: וַיַּעַשׂ בָּהּ אֶת-אֲדֹנָי פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֵת-מִכְבַּר
 הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר-לוֹ וְאֵת כָּל-כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ: וְאֵת-אֲדֹנָי הַחֲצֹל סָבִיב וְאֵת-אֲדֹנָי שַׁעַר
 הַחֲצֹר וְאֵת כָּל-יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֵת-כָּל-יִתְדֹת הַחֲצֹר סָבִיב: וּמִן-הַתְּבֵלֶת וְהָאֲרָגָמֹן
 וְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי עָשׂוּ בְּגָדֵי-שָׂרָד לְשָׂרֵת בְּקֹדֶשׁ וַיַּעֲשׂוּ אֶת-בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר
 לְאַהֲרֹן כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת-מֹשֶׁה:

וַיִּקְרָא ¹⁰ וַיִּקְרָא אֶל-מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְיָ אֵלָיו מֵאֹהֶל מוֹעֵד ¹¹ לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָדָם כִּי-יִקְרִיב מִכֶּם קָרְבָּן לִי מִן-הַבְּהֵמָה מִן-הַבָּקָר וּמִן-הַצֹּאן
 תִּקְרִיבוּ אֶת-קָרְבַּנְכֶם: אִם-עֲלָה קָרְבָּנוֹ מִן-הַבָּקָר זָכָר תָּמִים יִקְרִיבֵנוּ אֶל-פֶּתַח אֹהֶל

לְמַח הַקֹּדֶשׁ

קריאה לדיבור? לימדה תורה דרד ארץ, שלא יאמר אדם דבר לחבירו אלא אם כן קורחו.

אמר רבי מנסיא
עד שיאמר לו לד

בר בריה דרבי מנסיא משמיה דרבי מנסיא רבה, מניין לאומר דבר לחבירו שהוא בכל יאמר, (גמ' יומא ד:)
אמור, שנאמר: 'וידבר ד' אליו מאהל מועד לאמרי: (גמ' יומא ד:)

10

11

מועד יקריב אתו לרצנו לפני יי: לוי למנהג אשכנז וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו
לכפר עליו: לוי למנהג פולין ושחט את-בן הבקר לפני יי והקריבו בני אהרן הכהנים את-
הדם וזרקו את-הדם על-המזבח סביב אשר-פתח אהל מועד: והפשיט את-העלה
ונתח אתה לנתחיה: ונתנו בני אהרן הכהן אש על-המזבח וערכו עצים על-האש:
וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את-הראש ואת-הפדר על-העצים אשר על-
האש אשר על-המזבח: וקרבו וכרעו ירחץ במים והקטיר הכהן את-הכל המזבחה
עלה אשה ריח-ניחוח ליי: ס ישראל ואס-מן-הצאן קרבנו מן-הפשבים או מן-העזים
לעלה זכר תמים יקריבנו: ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יי וזרקו
בני אהרן הכהנים את-דמו על-המזבח סביב: ונתח אתו לנתחיו ואת-ראשו ואת-
פדרו ועבר הכהן אתם על-העצים אשר על-האש אשר על-המזבח: והקרב
והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את-הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח
ניחח ליי:

צו וידבר יי אל-משה לאמר: צו את-אהרן ואת-בניו לאמר זאת תורת העלה הוא
העלה על מוקדה על-המזבח כל-הלילה עד-הבקר ואש המזבח תוקד בו: ולבש
הכהן מדו בד ומכנסי-בד ילבש על-בשרו והרים את-הדשן אשר תאכל האש את-
העלה על-המזבח ושמו אצל המזבח: לוי ופשט את-בגדיו ולבש בגדים אחרים

והוציא את-הַדֶּשֶׁן אֶל-מַחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל-מָקוֹם טָהוֹר: וְהָאֵשׁ עַל-הַמִּזְבֵּחַ תִּוּקַד-בּוֹ
לֹא תִכְבֶּה וּבַעַר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֹצִים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר וְעֶרְבֹד עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהַקְטִיר עָלֶיהָ
חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים: אֵשׁ תִּמִּיד תִּוּקַד עַל-הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה: ^ס יִשְׂרָאֵל וְזֹאת תֹּזְרֹת
הַמִּנְחָה הַקָּרֵב אֹתָהּ בְּנֵי-אַהֲרֹן לִפְנֵי יְיָ אֶל-פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ: וְהַרִים מִמֶּנּוּ בְקִמְצוֹ מִסֹּלֶת
הַמִּנְחָה וּמִשְׁמֶנֶה וְאֵת כָּל-הַלְבָנָה אֲשֶׁר עַל-הַמִּנְחָה וְהַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ רֵיחַ נִיחַח
אֲזַכְּרֶתָהּ לִי: וְהַנּוֹתֵרֶת מִמֶּנָּה יֹאכְלוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו מִצֹּת תֹּאכְלוּ בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ בְּחֹצֵר
אֹהֶל-מוֹעֵד יֹאכְלוּהָ: לֹא תֹאפֹה חֶמֶץ חֶלְקִים נָתַתִּי אֹתָהּ מֵאֲשֵׁי קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הִוא
בַּחֲטָאת וּבְכַאֲשָׁם: כָּל-זֶכֶר בְּנֵי אַהֲרֹן יֹאכְלֶנָה חֶק-עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם מֵאֲשֵׁי יְיָ כָּל
אֲשֶׁר-יִגַע בָּהֶם יִקְדָּשׁ:

שְׁמִינִי וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֶל-אַהֲרֹן
קַח-לָךְ עֵגֶל בֶּן-בָּקָר לְחֹטְאֵת וְאֵיל לְעֹלָה תְּמִימִם וְהַקָּרֵב לִפְנֵי יְיָ: וְאֶל-בָּנָי יִשְׂרָאֵל
תְּדַבֵּר לֵאמֹר קָחוּ שְׁעִיר-עִזִּים לְחֹטְאֵת וְעֵגֶל וּכְבֹשׁ בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִם לְעֹלָה: וְשׁוֹר
וְאֵיל לְשִׁלְמִים לְזִבְחַ לִפְנֵי יְיָ וּמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כִּי הַיּוֹם יְיָ נִרְאָה אֲלֵיכֶם: וַיִּקְחוּ אֶת
אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה אֶל-פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּקְרְבוּ כָּל-הָעֵדָה וַיַּעֲמְדוּ לִפְנֵי יְיָ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר-צִוָּה יְיָ תַעֲשׂוּ וַיִּרְא אֲלֵיכֶם כְּבוֹד יְיָ: לֵי וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן קָרֵב
אֶל-הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה אֶת-חֹטְאֵתְךָ וְאֶת-עֹלֹתְךָ וּכְפַר בְּעֵדֶךָ וּבְעֵד הָעָם וַעֲשֵׂה אֶת-קָרְבַּן
הָעָם וּכְפַר בְּעַדָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ: וַיִּקְרַב אַהֲרֹן אֶל-הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחַט אֶת-עֵגֶל הַחֹטְאֵת

אֲשֶׁר-לוֹ: וַיִּקְרְבוּ בְנֵי אֶהֱרֹן אֶת-הַדָּם אֵלָיו וַיִּטְבֹּל אֶצְבְּעוֹ בַדָּם וַיִּתֵּן עַל-קַרְנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת-הַדָּם יָצַק אֶל-יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ: וְאֶת-הַחֶלֶב וְאֶת-הַכֶּלִיֹּת וְאֶת-הַיִּתְרֵת מִן-
הַכֶּבֶד מִן-הַחֹטְאֹת הַקִּטְיֹר הַמִּזְבֵּחַ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת-מֹשֶׁה: ^{ישראל} וְאֶת-הַבֶּשֶׂר וְאֶת-
הָעוֹר שָׂרָף בְּאֵשׁ מִחוּץ לַמִּחֲנֶה: וַיִּשְׁחֹט אֶת-הָעֵלָה וַיִּמְצְאוּ בְנֵי אֶהֱרֹן אֵלָיו אֶת-הַדָּם
וַיִּזְרְקוּהוּ עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְאֶת-הָעֵלָה הִמְצִיאוּ אֵלָיו לַנְּתֻחִיהָ וְאֶת-הָרֹאשׁ וַיִּקְטֹר
עַל-הַמִּזְבֵּחַ: וַיִּרְחֹץ אֶת-הַקֶּרֶב וְאֶת-הַכְּרָעִים וַיִּקְטֹר עַל-הָעֵלָה הַמִּזְבֵּחַ: וַיִּקְרָב אֶת
קַרְבֵּן הָעֶם וַיִּקַּח אֶת-שְׁעִיר הַחֹטְאֹת אֲשֶׁר לָעָם וַיִּשְׁחָטְהוּ וַיַּחֲטִיאוּהוּ בְּרֹאשׁוֹן: וַיִּקְרָב
אֶת-הָעֵלָה וַיַּעֲשֶׂה כַּמִּשְׁפָּט:

תִּזְרִיעַ וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲשֶׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה
זָכָר וְטַמְאָה שְׁבַעַת יָמִים כִּימֵי נִדָּת דְּוֹתָהּ תִּטְמָא: וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בֶּשֶׂר עָרְלָתוֹ:
וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב בַּדָּמִי טְהוֹרָה בְּכָל-קֹדֶשׁ לֹא-תִגַּע וְאֶל-הַמִּקְדָּשׁ לֹא
תָּבֹא עַד-מְלֵאת יָמֵי טְהוֹרָה: לִי וְאִם-נִקְבָּה תִלְדַּ וְטַמְאָה שְׁבַעַת יָמִים כְּנִדְתָּה וּשְׁשִׁים
יוֹם וּשְׁשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב עַל-דָּמֵי טְהוֹרָה: וּבְמֵלֵאת וַיָּמִי טְהוֹרָה לְבָן אוֹ לְבַת תָּבִיא כְּבֶשֶׂת
בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֵלָה וּבֶן-יוֹנָה אוֹ-תֵר לְחֹטְאֹת אֶל-פֶּתַח אֹהֶל-מוֹעֵד אֶל-הַכַּהֵן: וְהַקְרִיבֻ
לִפְנֵי יְיָ וְכִפֵּר עָלֶיהָ וְטְהַר מִמָּקֹר דָּמֶיהָ וְאֵת תּוֹרַת הַיִּלְדוֹת לְזָכָר אוֹ לְנִקְבָּה: וְאִם-לֹא
תִמְצָא יָדָהּ כִּי שָׁה וְלִקְחָה שְׁתֵּי-תוֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה אֶחָד לְעֵלָה וְאֶחָד
לְחֹטְאֹת וְכִפֵּר עָלֶיהָ וְטְהַר: פ

ישראל וידבר יי אל-משה ואל-אהרן לאמר: אדם כִּי-יְהִיָּה בְּעוֹר-בָּשָׂרוֹ שָׂאת אֹר-
סִפְחַת אוּ בְהֵרֵת וְהָיָה בְּעוֹר-בָּשָׂרוֹ לִנְגַע צָרַעַת וְהוּבֵא אֶל-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן אוּ אֶל-אֶחָד
מִבְּנָיו הַכֹּהֲנִים: וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת-הַנֶּגַע בְּעוֹר-הַבָּשָׂר וְשָׁעַר בְּנִגַע הַפֶּה וּלְבָן וּמְרֹאָה
הַנֶּגַע עָמַק מֵעוֹר בָּשָׂרוֹ נָגַע צָרַעַת הוּא וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְטָמֵא אֹתוֹ: וְאִם-בְּהֵרֵת לְבָנָה
הוּא בְּעוֹר בָּשָׂרוֹ וְעָמַק אֵין-מְרֹאָה מִן-הָעוֹר וְשָׁעָרָה לֹא-הַפֶּה לְבָן וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת-
הַנֶּגַע שִׁבְעַת יָמִים: וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהָיָה הַנֶּגַע עָמַד בְּעֵינָיו לֹא-
פָּשָׂה הַנֶּגַע בְּעוֹר וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים שְׁנִית:

מצרע וידבר יי אל-משה לאמר: זאת תְּהִיָּה תוֹרַת הַמְּצֹרַע בְּיוֹם טְהִרְתּוֹ וְהוּבֵא אֶל-
הַכֹּהֵן: וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן אֶל-מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהָיָה נִרְפָּא נִגַע-הַצָּרַעַת מִן-הַצָּרוּעַ:
וְצִוָּה הַכֹּהֵן וּלְקַח לַמַּטְהָר שְׁתֵּי-צַפְרִים חִיּוֹת טְהוֹרוֹת וְעֵץ אֶרֶז וּשְׁנֵי תוֹלַעַת וְאֹזֵב:
וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְשַׁחַט אֶת-הַצִּפּוֹר הָאֶחָת אֶל-כְּלֵי-חָרֶשׁ עַל-מַיִם חַיִּים: לִי אֶת-הַצִּפּוֹר
הַחַיָּה יִקַּח אֹתָהּ וְאֶת-עֵץ הָאֶרֶז וְאֶת-שְׁנֵי הַתוֹלַעַת וְאֶת-הָאֹזֵב וְטָבַל אוֹתָם וְאֶת ו
הַצִּפּוֹר הַחַיָּה בְּדַם הַצִּפּוֹר הַשְּׁחֻטָּה עַל הַמַּיִם הַחַיִּים: וְהָיָה עַל הַמַּטְהָר מִן-הַצָּרַעַת
שִׁבַע פְּעָמִים וְטָהֲרוּ וְשַׁלַּח אֶת-הַצִּפּוֹר הַחַיָּה עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה: וְכַבֵּס הַמַּטְהָר אֶת-בְּגָדָיו
וְגָלַח אֶת-כָּל-שְׁעָרוֹ וְרַחַץ בַּמַּיִם וְטָהַר וְאָחַר יָבֹא אֶל-הַמַּחֲנֶה וַיֵּשֶׁב מַחוּץ לְאֹהֶלוֹ
שִׁבְעַת יָמִים: וְהָיָה בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי יִגְלַח אֶת-כָּל-שְׁעָרוֹ אֶת-רֹאשׁוֹ וְאֶת-זָקְנוֹ וְאֶת גְּבַת
עֵינָיו וְאֶת-כָּל-שְׁעָרוֹ יִגְלַח וְכַבֵּס אֶת-בְּגָדָיו וְרַחַץ אֶת-בָּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָהַר: יִשְׂרָאֵל וּבְיוֹם
הַשְּׁמִינִי יִקַּח שְׁנֵי-כִבְשִׂים תְּמִימִם וְכַבְּשָׂה אֶחָת בַּת-שָׁנָתָהּ תְּמִימָה וְשַׁלְּשָׁה עֶשְׂרֹנִים

סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְלֶג אֶחָד שֶׁמֶן: וְהֶעֱמִיד הַכֹּהֵן הַמִּטְהַר אֶת הָאִישׁ הַמִּטְהַר
וְאֹתָם לִפְנֵי יי פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת-הַכֶּבֶשׂ הַאֶחָד וְהִקְרִיב אֹתוֹ לְאַשֶׁם
וְאֶת-לֶג הַשֶּׁמֶן וְהִנִּיף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יי:

אֲחֵרֵי מוֹת וַיְדַבֵּר יי אֶל-מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן בְּקִרְבָּתָם לִפְנֵי-יי וַיִּמָּתוּ:
וַיֹּאמֶר יי אֶל-מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל-אֶהֱרֹן אַחִיךָ וְאֶל-יָבֵא בְכָל-עֵת אֶל-הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית
לְפָרְכֵת אֶל-פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל-הָאֹרֹן וְלֹא יָמוּת בִּי בַעֲזָן אֲרָאָה עַל-הַכַּפֹּרֶת: בְּזֹאת
יָבֵא אֶהֱרֹן אֶל-הַקֹּדֶשׁ בְּפָר בֶּן-בָּקָר לַחֲטָאת וְאֵיל לְעֹלָה: כְּתַנְתָּ-בְּד קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ
וּמְכַנְסֵי-בֹד יִהְיוּ עַל-בְּשָׂרוֹ וּבְאַבְנֵט בֹד יַחְגֹּר וּבְמִצְנֶפֶת בֹד יַצְנֹף בְּגָדֵי-קֹדֶשׁ הֵם וְרַחֵץ
בַּמַּיִם אֶת-בְּשָׂרוֹ וּלְבַשָּׁם: וּמֵאֵת עֵדוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי-שְׂעִירֵי עִזִּים לַחֲטָאת
וְאֵיל אֶחָד לְעֹלָה: וְהִקְרִיב אֶהֱרֹן אֶת-פָּר הַחֲטָאת אֲשֶׁר-לוֹ וּכְפָר בַּעֲדוֹ וּבַעֲד בֵּיתוֹ: לִי
וְלָקַח אֶת-שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים וְהֶעֱמִיד אֹתָם לִפְנֵי יי פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְנָתַן אֶהֱרֹן עַל-שְׁנֵי
הַשְּׂעִירִים גִּרְלוֹת גּוּרֵל אֶחָד לִי וְגוּרֵל אֶחָד לְעֹזֶאזֶל: וְהִקְרִיב אֶהֱרֹן אֶת-הַשְּׂעִיר אֲשֶׁר
עָלָה עָלָיו הַגּוּרֵל לִי וַעֲשֶׂהוּ חֲטָאת: וְהַשְּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוּרֵל לְעֹזֶאזֶל יַעֲמַד-חַי
לִפְנֵי יי לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לְעֹזֶאזֶל הַמִּדְבָּרָה: וְהִקְרִיב אֶהֱרֹן אֶת-פָּר הַחֲטָאת
אֲשֶׁר-לוֹ וּכְפָר בַּעֲדוֹ וּבַעֲד בֵּיתוֹ וְשָׁחַט אֶת-פָּר הַחֲטָאת אֲשֶׁר-לוֹ: יִשְׂרָאֵל וְלָקַח מִלֹּא-
הַמִּחְתָּה גִּחְלֵי-אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יי וּמִלֹּא חֲפָזֵיו קִטְרֵת סַמִּים דִּקְקָה וְהִבִּיא
מִבֵּית לְפָרְכֵת: וְנָתַן אֶת-הַקִּטְרֵת עַל-הָאֵשׁ לִפְנֵי יי וְכִסָּה וְעַנֵּן הַקִּטְרֵת אֶת-
הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל-הָעֵדוּת וְלֹא יָמוּת: וְלָקַח מִדָּם הַפָּר וְהִזָּה בְּאֶצְבָּעוֹ עַל-פְּנֵי
הַכַּפֹּרֶת קֹדְמָה וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת יִזָּה שְׁבַע-פְּעָמִים מִן-הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ: וְשָׁחַט אֶת-שְׂעִיר

החטאת אשר לעם והביא את-דמו אל-מבית לפרכת ועשה את-דמו כאשר עשה
לדם הפור והזה אתו על-הכפרת ולפני הכפרת: וכפר על-הקדש משמאת בני ישראל
ומפשעיהם לכל-חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך שמאתם: וכל-
אדם לא-יהיה ו באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד-צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו
ובעד כל-קהל ישראל:

קדשים וידבר יי אל-משה לאמר: דבר אל-כל-עדת בני-ישראל ואמרת אליהם
קדשים תהיו כי קדוש אני יי אלהיכם: ¹² איש אמו ואביו תיראו ואת-שבתתי
תשמרו אני יי אלהיכם: לוי למנהג פפר"מ אל-תפנו אל-האלילים ואלהי מסכה לא תעשו
לכם אני יי אלהיכם: לוי וכי תזבחו זבח שלמים ליי לרצונכם תזבחהו: ביום זבחכם
יאכל וממחרת והנותר עד-יום השלישי באש ישרף: ואם האכל יאכל ביום השלישי
פגול הוא לא ירצה: ואכליו עונו ישא כי-את-קדש יי חלל ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה: ובקצרכם את-קציר ארצכם לא תכלה פאת שדה לקצר ולקט קצירך לא
תלקט: וכרמך לא תעולל ופרט פרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יי
אלהיכם: ישראל לא תגנבו ולא-תכחשו ולא-תשקרו איש בעמיתו: ולא-תשבועו בשמי
לשקר וחללת את-שם אלהיך אני יי: לא-תעשק את-רעהו ולא תגזל לא-תלין

פְּעַלְתָּ שְׂכִיר אֶתְךָ עַד-בְּקָר: לֹא-תִקְלַל חֹרֵשׁ¹³ וּלְפָנַי עֹזֵר לֹא תִתֵּן מִכְשָׁל וַיִּרְאֵתָ
מֵאֲלֹהֶיךָ אֲנִי יי:

אמר ויאמר יי אל-משה אמר אל-הַפְּהַנִּים בְּנֵי אֶהֱרֹן וְאִמְרַתְּ אֲלֵהֶם לִנְפֹשׁ לֹא-יִשְׁמָא
בְּעַמּוֹ: כִּי אִם-לְשֹׂאֲרוֹ הַקָּרֵב אֵלָיו לְאִמּוֹ וּלְאָבִיו וּלְבִנּוֹ וּלְבִתּוֹ וּלְאָחִיו: וּלְאַחֲתּוֹ
הַבְּתוּלָה הַקְּרוּבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא-הִיָּתָה לְאִישׁ לָהּ יִשְׁמָא: לֹא יִשְׁמָא בְּעַל בְּעַמּוֹ
לְהַחֲלוֹ: לֹא-יִקְרַח יִקְרַחוֹ קְרַחַה בְּרֹאשׁוֹ וּפֹאֵת וְקָנָם לֹא יִגְלַחוּ וּבְבִשְׂרֹם לֹא יִשְׂרְטוּ
שְׂרָטָת: קְדָשִׁים יִהְיוּ לֹאֲלֹהֵיהֶם וְלֹא יִחַלְלוּ שֵׁם אֲלֹהֵיהֶם כִּי אֶת-אִשִּׁי יי לָחֵם
אֲלֹהֵיהֶם הֵם מִקְרִיבִם וְהָיוּ קְדָשׁ: לִי אִשָּׁה זֹנָה וְחַלְלָה לֹא יִקְחוּ וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה
מֵאִשָּׁה לֹא יִקְחוּ כִּי-קְדָשׁ הוּא לֹאֲלֹהֵיו: וְקֹדְשֹׁתוֹ כִּי-אֶת-לָחֵם אֲלֹהֶיךָ הוּא מִקְרִיב
קְדָשׁ יִהְיֶה-לָּךְ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יי מִקְדָּשְׁכֶם: וּבֵת אִישׁ כֹּהֵן כִּי תַחַל לְזַנּוֹת אֶת-אֲבִיָּהּ
הִיא מִחַלְלַת בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹף: ס וְהַכְּהֵן הַגָּדוֹל מֵאָחִיו אֲשֶׁר-יוֹצֵק עַל-רֹאשׁוֹ וְשֵׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וּמִלֵּא אֶת-יָדוֹ לְלֶבֶשׁ אֶת-הַבְּגָדִים אֶת-רֹאשׁוֹ לֹא יִפְרָע וּבְגָדָיו לֹא יִפְרָם:
וְעַל כָּל-נַפְשֹׁת מֵת לֹא יָבֵא לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִשְׁמָא: וּמִן-הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא יִחַלֵּל
אֶת מִקְדָּשׁ אֲלֹהָיו כִּי נֹזֵר שֵׁמֶן מִשְׁחַת אֲלֹהָיו עָלָיו אֲנִי יי: יִשְׂרָאֵל וְהוּא אִשָּׁה בְּבִתּוּלִיָּהּ
יִקַּח: אֲלִמְנָה וְגְרוּשָׁה וְחַלְלָה זֹנָה אֶת-אֲלֹהָ לֹא יִקַּח כִּי אִם-בְּתוּלָה מֵעַמּוֹ יִקַּח אִשָּׁה:

ולא-יחלל זרעו בעמיו כי אני יי מקדשו:

בהר סיני וידבר יי אל-משה בהר סיני לאמר: דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל-הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליי: שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את-תבואתה: ליי ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליי שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר: את ספיח קצירך לא תקצור ואת-ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך: ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל-תבואתה לאכל: ^{ישראל וספרת לך שבע שבתות שנים} שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה: והעברת שופר תרועה בחדש השבעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל-ארצכם: וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל-ישיביה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל-אחוזתו ואיש אל-משפחתו תשובו: יובל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את-ספיחיה ולא תבצרו את-נזריה: כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן-השדה תאכלו את-תבואתה: בשנת היובל הזאת תשובו איש אל-אחוזתו:

בחקתי אס-בחקתי תלכו ואת-מצותי תשמרו ועשיתם אתם: ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פרויו: והשיג לכם דיש את-בציר ובציר ישיג את-זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם: ליי ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן-הארץ וחרב לא-תעבר בארצכם: ורדפתם את-איביכם ונפלו לפניכם לחרב: ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב: ופגיתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את-בריתי אתכם: ^{ישראל ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו:} ונתתי משפני בתוככם ולא-תגעל נפשי אתכם: והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו-לי לעם: אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהית להם עבדים ואשבר מטת עלכם ואולך אתכם קוממיות:

במדבר וידבר יי אל-משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר: שאו את-ראש כל-עדת בני-ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל-זכר לגלגלתם: מבן עשרים שנה ומעלה כל-יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן: ואתכם יהיו איש איש

למִטָּה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית-אֲבֹתָיו הוּא: ^י וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעֲמְדוּ אִתְּכֶם
לְרֹאבוֹן אֱלִיעֶזֶר בֶּן-שָׁדִיאוֹר: לְשִׁמְעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בֶּן-צֹרִישָׁדִי: לִיהוּדָה נַחֲשׁוֹן בֶּן-
עֲמִינָדָב: לְיִשְׁשָׁכָר נַתְנָאֵל בֶּן-צֹעֶר: לְזְבוּלֹן אֱלִיאָב בֶּן-חֶלֶן: לְבִנְיָמִן יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם
אֱלִישָׁמַע בֶּן-עֲמִיהוּד לְמִנְשֶׁה גַמְלִיאֵל בֶּן-פְּדָהצֹר: לְבִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן-גְּדַעְנִי: לְדָן
אֲחִיעֶזֶר בֶּן-עֲמִישָׁדִי: לְאֲשֶׁר פִּגְעִיאֵל בֶּן-עֶכְרֹן: לְגָד אֱלִיָּסָף בֶּן-דְּעוּאֵל: לְנִפְתָּלִי אֲחִירַע
בֶּן-עֵינָן: אֵלֶּה קְרוּאֵי הָעֵדָה נְשִׂאֵי מִטּוֹת אֲבוֹתֵם רֹאשֵׁי אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם:
^{ישראל} וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן אֶת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נִקְּבוּ בְשֵׁמֹת: וְאֵת כָּל-הָעֵדָה
הִקְהִילוּ בְּאֶחָד לַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי וַיִּתְּלָדוּ עַל-מִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתֵם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת
מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְגַלְגַּלְתֶּם: כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת-מֹשֶׁה וַיִּפְקֹדֵם בְּמִדְבַר סִינַי:
נֹשֵׂא וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: נָשָׂא אֶת-רֹאשׁ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן גַּם-הֵם לְבֵית אֲבֹתֵם
לְמִשְׁפַּחְתֶּם: מִבְּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה עַד בֶּן-חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקְדוּ אוֹתָם כָּל-הַבָּא
לְצַבָּא צָבָא לְעַבְדַּ עֲבָדָה בְּאֶהֱל מוֹעֵד: זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת הַגֵּרְשֹׁנִי לְעַבְדַּ וּלְמִשָּׂא: ^י
וְנָשָׂאוּ אֶת-יְרִיעֵת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת-אֶהֱל מוֹעֵד מִכְסֵּהוּ וּמִכְסֵּה הַתַּחֲשׁ אֲשֶׁר-עָלָיו
מִלְמַעְלָה וְאֶת-מָסַךְ פֶּתַח אֶהֱל מוֹעֵד: וְאֵת קַלְעֵי הַחֲצֵר וְאֶת-מָסַךְ וּפֶתַח וּשְׁעַר
הַחֲצֵר אֲשֶׁר עַל-הַמִּשְׁכָּן וְעַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֵת מִיתְרֵיהֶם וְאֶת-כָּל-כְּלֵי עֲבֹדַתֶם
וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָהֶם וְעַבְדוֹ: עַל-פִּי אֶהֱרֹן וּבְנָיו תִּהְיֶה כָּל-עֲבֹדַת בְּנֵי הַגֵּרְשֹׁנִי
לְכָל-מִשָּׂאָם וּלְכָל עֲבֹדַתֶם וּפְקֻדַתֶם עֲלֵהֶם בְּמִשְׁמֶרֶת אֵת כָּל-מִשָּׂאָם: זֹאת
עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי הַגֵּרְשֹׁנִי בְּאֶהֱל מוֹעֵד וּמִשְׁמֶרֶתֶם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן: ס
^{ישראל} בְּנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית-אֲבֹתֵם תִּפְקְדוּ אֹתָם: מִבְּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה וְעַד
בֶּן-חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקְדֵם כָּל-הַבָּא לְצַבָּא לְעַבְדַּ אֶת-עֲבֹדַת אֶהֱל מוֹעֵד: וְזֹאת
מִשְׁמֶרֶת מִשָּׂאָם לְכָל-עֲבֹדַתֶם בְּאֶהֱל מוֹעֵד קְרִשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחָיו וְעַמּוּדָיו וְאֲדָנָיו:
וְעַמּוּדֵי הַחֲצֵר סָבִיב וְאֲדָנֵיהֶם וַיִּתְּדוּתֶם וּמִיתְרֵיהֶם לְכָל-כְּלֵיהֶם וּלְכָל עֲבֹדַתֶם וּבְשֵׁמֹת
תִּפְקְדוּ אֶת-כָּלֵי מִשְׁמֶרֶת מִשָּׂאָם: זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מְרָרִי לְכָל-עֲבֹדַתֶם בְּאֶהֱל

מועד

בַּיּוֹם אֵתְמַר ¹⁴ בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן:

למנהג בני אשכנז קריאת התורה

מסתיימת כאן.

יֵשׁ מוֹסִיפִים וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְנָשִׂאִי הָעֵדָה אֶת־בְּנֵי הַקְּהָלִי לְמִשְׁפַּחְתָּם וּלְבֵית אֲבֹתָם: מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לְצַבָּא לְעַבְדָּה בְּאֹהֶל מוֹעֵד: וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחְתָּם אֲלֹפִים שֶׁבַע מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים: אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפַּחַת הַקְּהָלִי כָּל־הָעֶבֶד בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְיָ בַּיּוֹם־מִשְׁחָה:

בַּהֲעֵלְתְּךָ וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאִמְרָתְךָ אֵלָיו בְּהֵעֲלֹתְךָ אֶת־הַנְּזֹרֹת אֶל־מוֹל' פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ וַיֵּאִירוּ שִׁבְעַת הַנְּזֹרוֹת: וַיַּעַשׂ כֵּן אֲהֲרֹן אֶל־מוֹל' פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ הָעֶלְיָה נִרְתְּיָהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת־מֹשֶׁה: וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּזְבֵּחַ מִקְשָׁה זָהָב עַד־יִרְכָּה עַד־פְּרֻחָהּ מִקְשָׁה הִוא כַּמְרָאָה אֲשֶׁר הִרְאָה יְיָ אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת־הַמִּזְבֵּחַ:

פ

לִי וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: קַח אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְטַהַרְתָּ אֹתָם: וְכַהֲ־תַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהָרֵם הַזֶּה עֲלֵיהֶם מִי חֲטָאת וְהִעֲבִירוּ תַעַר עַל־כָּל־בְּשָׂרָם וְכִבְּסוּ בְּגָדֵיהֶם וְהִטְהָרוּ: וְלָקַחוּ פָּר בֶּן־בָּקָר וּמִנְחָתוֹ סֹלֶת בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וּפְר־שְׁנֵי בֶן־בָּקָר תִּקַּח לְחֲטָאת: וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְהַלְתָּ אֶת־כָּל־עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי יְיָ וְסָמְכוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הַלְוִיִּם: וְהִנִּיף אֲהֲרֹן אֶת־הַלְוִיִּם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְיָ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לְעֶבֶד אֶת־עַבְדְּת יְיָ: וְהַלְוִיִּם יְסָמְכוּ אֶת־יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הַפָּרִים וְעָשָׂה אֶת־הָאֶחָד חֲטָאת וְאֶת־הָאֶחָד

14 concludes with the words 'בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן', in order to make a separation between the divine command to count, and the counting itself. (דברי קהלת)

עלה לִי לְכַפֵּר עַל-הַלֹּוִים: וְהַעֲמַדְתָּ אֶת-הַלֹּוִים לִפְנֵי אֶהְרֹן וּלְפָנַי בְּנֵי וְהִנַּפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לִי: וְהַבְדַּלְתָּ אֶת-הַלֹּוִים מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלֹּוִים:

שֶׁלַח וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: שְׁלַח-לָךְ אַנְשִׁים וַיֵּתְרוּ אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר-אֲנִי נָתַן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לְמַטֵּה אֲבֹתָיו תִּשְׁלָחוּ כָּל נָשִׂיא בָהֶם: וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַּר פָּאָרָן עַל-פִּי יְיָ כָּלֶם אַנְשִׁים רֵאשֵׁי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל הַמָּה: לִי¹⁵ וְאֵלֶּה שְׁמוֹתֵם לְמַטֵּה רְאוּבֵן שְׁמוּעַ בֶּן-זִכְוֹר: לְמַטֵּה שְׁמֵעוֹן שָׁפֵט בֶּן-חֹרִי: לְמַטֵּה יְהוּדָה כָּלָב בֶּן-יִפְנָה: לְמַטֵּה יִשָּׁשׁוּר יֶגָאֵל בֶּן-יֹוסֵף: לְמַטֵּה אֶפְרָיִם הוֹשֵׁעַ בֶּן-נוּן: לְמַטֵּה בִנְיָמִן פִּלְטִי בֶן-רְפּוּא: לְמַטֵּה זְבוּלֹן גְּדִיאֵל בֶּן-סוּדִי: לְמַטֵּה יוֹסֵף לְמַטֵּה מְנַשֶּׁה גְּדִי בֶן-סוּסִי: לְמַטֵּה דָן עַמִּיאֵל בֶּן-גַּמְלִי: לְמַטֵּה אֲשֶׁר סִתּוּר בֶּן-מִיכָאֵל: לְמַטֵּה נַפְתָּלִי נַחֲבִי בֶן-וּפְסִי: לְמַטֵּה גָד גְּאוּאֵל בֶּן-מְכִי: אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת-הָאָרֶץ¹⁶ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשֵׁעַ בֶּן-נוּן יְהוֹשֻׁעַ: וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם עָלוּ זֶה בְּנַגְבַּ וְעַלִּיתֶם אֶת-הַהָר: וּרְאִיתֶם אֶת-הָאָרֶץ מֵהַהוּא וְאֶת-הָעֵם הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ הֲחֹזֵק הוּא הֲרַפָּה הֲמַעֲט הוּא אִם-רָב: וּמָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר-הוּא יֹשֵׁב בָּהּ הֲטוֹבָה הוּא אִם-רָעָה וּמָה הָעָרִים אֲשֶׁר-הוּא יֹשֵׁב בְּהֶנָּה הֲבִמְחֻנִים אִם בְּמִבְצָרִים: וּמָה הָאָרֶץ הַשְּׂמֵנָה הוּא אִם-רְזָה הֲיִשְׁכַּחַה עַן אִם-אֵין

וְאֵלֶּה שְׁמוֹתֵם

15

לְמַטֵּה רְאוּבֵן שְׁמוּעַ בֶּן-זִכְוֹר: אָמַר רַבִּי יִצְחָק, דָּבָר זֶה מְסוּרֶת בְּגִדֵינוּ מֵאַבּוֹתֵינוּ, מְרַגְלִים עַל שֵׁם מַעֲשִׂיהֶם נִקְרְאוּ, וְאֵנוּ לֹא עָלְתָה בְּגִדֵינוּ אֵלָּא אֶחָד, 'סִתּוּר בֶּן-מִיכָאֵל', 'סִתּוּר' שְׁסֵתֵר מַעֲשִׂיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, 'מִיכָאֵל' שֶׁעָשָׂה עֲצֻמוֹ מָד. אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, אִף אֲנִי נֹאמֵר, 'נַחֲבִי בֶן-וּפְסִי' נַחֲבִי שֶׁהִחְבִּיא דְבָרָיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, 'וּפְסִי' שֶׁפִּיסַע עַל מִדּוֹתָיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הוֹשֻׁעַ, כָּבֵד בְּקֶשׁ

16

מֹשֶׁה עָלָיו רַחֲמִים שְׁנֵאמַר וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשֵׁעַ בֶּן-נוּן יְהוֹשֻׁעַ: , זֶה יוֹשִׁיעַד מַעֲצַת מְרַגְלִים. (גְּמ' סוּטָה לַד:)

והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים:

קרח ויקח קרח בן-יצהר בן-קהת בן-לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן-פלת בני ראובן: ויקמו לפני משה ואנשים מבני-ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי-שם: ויקהלו על-משה ועל-אהרן ויאמרו אלהם רב-לכם פי כל-העדה כלם קדשים ובתוכם יי ומדוע תתנשאו על-קהל יי: יי וישמע משה ויפל על-פניו: וידבר אל-קרח ואל-כל-עדתו לאמר בקר וידע יי את-אשר-לו ואת-הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו: זאת עשו קחו-לכם מחותות קרח וכל-עדתו: ותנו בהן אש ושימו עליהן וקטרת לפני יי מחר והיה האיש אשר-יבחר יי הוא הקדוש רב-לכם בני לוי: ישראל ויאמר משה אל-קרח שמעו-נא בני לוי: המעט מפס כה-הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את-עבדת משכן יי ולעמד לפני העדה לשרתם: ויקרב אתך ואת-כל-אחיך בני-לוי אתך ובקשתם גם-כהנה: לכן אתה וכל-עדתך הנעדים על-יי ואהרן מה-הוא כי תלונו תלינו עליו: וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה: המעט פי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כה-תשתרר עלינו גם-השתרר:

חקת וידבר יי אל-משה ואל-אהרן לאמר: זאת חקת התורה אשר-צוה יי לאמר דבר ואל-בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין-בה מום אשר לא-עלה עליה על: ונתתם אתה אל-אלעזר הכהן והוציא אתה אל-מחוז למחנה ושחט

אתה לפניו: ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והיה אל-נכח פני אהל-מועד
מדמה שבע פעמים: ושרף את-הפרה לעיניו את-ערה ואת-בשרה ואת-דמה
על-פרשה שרף: ולקח הכהן עץ ארו ואזוב ושני תולעת והשליך אל-תוך שרפת
הפרה: יי וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל-המחנה וטמא הכהן
עד-הערב: והשרף אתה וכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד-הערב: ואסף
ו איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני-
ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא: ישראל למנהג פולין וכבס האסף את-אפר הפרה
את-בגדיו וטמא עד-הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: ישראל
למנהג אשכנז הנגע במת לכל-נפש אדם וטמא שבעת ימים: הוא יתחטא-בו ביום
השלישי וביום השביעי יטהר ואם-לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא
יטהר: כל-הנגע במת בנפש האדם אשר-ימות ולא יתחטא את-משכן יי טמא
ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא-זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו
בו: זאת התורה אדם פי-ימות באהל כל-הבא אל-האהל וכל-אשר באהל וטמא
שבעת ימים: וכלי כלי פתוח אשר אין-צמיד פתיל עליו טמא הוא: וכל אשר-יגע
על-פני השדה בחלל-חרב או במת או-בעצם אדם או בקבר וטמא שבעת ימים:
ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל-כלי:

בלק וירא בלק בן-צפור את כל-אשר-עשה ישראל לאמרי: ויגר מואב מפני העם
מאד כי רב-הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל: ויאמר מואב אל-זקני מדין עתה

יִלְחֲכוּ הַקְּהָלִי אֶת-כָּל-סְבִיבֹתֵינוּ כְּלַחֵךְ הַשּׁוֹר אֶת יָרֵק הַשָּׂדֶה וּבָלַק בֶּן-צֶפּוֹר מִלֶּךְ
לְמוֹאֵב בַּעַת הַהוּא: ^י וַיִּשְׁלַח מִלְּאֲכִים אֶל-בַּלְעָם בֶּן-בְּעֹר פְּתוּרָה אֲשֶׁר עַל-הַנֶּהָר
אֶרֶץ בְּנֵי-עַמּוֹ לְקַרְאֵ-לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה עִם יֵצֵא מִמִּצְרַיִם הִנֵּה כֶּסֶף אֶת-עֵינַי הָאָרֶץ
וְהוּא יֹשֵׁב מִמְּלִי: וְעַתָּה לְכֶ-נָּא אֲרַה-לִּי אֶת-הָעַם הַזֶּה כִּי-עֲצוּם הוּא מִמֶּנִּי אוּלַי
אוּכַל נִכְּה-בּוֹ וְאֶגְרָשְׁנוּ מִן-הָאָרֶץ כִּי יָדַעְתִּי אֶת אֲשֶׁר-תִּבְרָךְ מִבְּרָךְ וְאֲשֶׁר תֵּאָר
יוֹאֵר: וַיִּלְכוּ זִקְנֵי מוֹאֵב וְזִקְנֵי מִדְיָן וְקַסְמִים בְּיָדָם וַיָּבֹאוּ אֶל-בַּלְעָם וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו
דְּבָרֵי בָלָק: ^{ישראל} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לִינוּ פֹה הַלַּיְלָה וְהִשְׁבַּתִּי אֶתְכֶם דְּבַר כַּאֲשֶׁר יִדְבַּר יְיָ
אֵלַי וַיֵּשְׁבוּ שְׂרֵי-מוֹאֵב עִם-בַּלְעָם: וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל-בַּלְעָם וַיֹּאמֶר מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה
עִמָּךְ: וַיֹּאמֶר בַּלְעָם אֶל-הָאֱלֹהִים בָּלָק בֶּן-צֶפּוֹר מִלֶּךְ מוֹאֵב שָׁלַח אֵלַי: הִנֵּה הָעַם
הַיֵּצֵא מִמִּצְרַיִם וַיָּבֹא אֶת-עֵינַי הָאָרֶץ עַתָּה לְכֶ קְבֹה-לִי אִתּוֹ אוּלַי אוּכַל לְהִלָּחֵם בּוֹ
וְגִרְשָׁתִיו: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-בַּלְעָם לֹא תִלְךָ עִמָּהֶם לֹא תֵאָר אֶת-הָעַם כִּי בְרוּךְ הוּא:
פִּינַחֵם וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: פִּינַחֵם בֶּן-אֶלְעָזָר בֶּן-אֶהֲרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׂבִיב אֶת-חֲמַתִּי
מֵעַל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת-קִנְאָתִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא-כִלִּיתִי אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי:
לָכֵן אָמַר הַנְּנִי נָתַן לּוֹ אֶת-בְּרִיתִי שְׁלוֹם: ^י וְהִיתָה לוֹ וּלְזֶרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כְּהֵנָּה
עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קִנְאָ לְאֱלֹהָיו וַיִּכְפַּר עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמִּכָּה אֲשֶׁר
הִכָּה אֶת-הַמְּדִינִית זִמְרִי בֶן-סִלּוּא נָשִׂיא בֵּית-אָב לַשְּׁמֵעֲנִי: וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמִּכָּה
הַמְּדִינִית כּוֹזִבִי בַת-צוּר רֹאשׁ אֲמוֹת בֵּית-אָב בְּמִדְיָן הוּא: פ

^{ישראל} וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: צַרּוּר אֶת-הַמְּדִינִים וְהַפִּיתֶם אוֹתָם: כִּי-צַרְרִים הֵם

לָכֶם בְּנִכְלִיהֶם אֲשֶׁר-נִכְלוּ לָכֶם עַל-דְּבַר פְּעֹז וְעַל-דְּבַר כְּזָבִי בַת-נְשִׂיא מִדִּין אַחֲתֶם
הַמֶּכֶה בְּיוֹם-הַמִּגָּפָה עַל-דְּבַר פְּעֹז: וַיְהִי אַחֲרֵי הַמִּגָּפָה פ

וַיֹּאמֶר יי אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל אֱלֻעָזַר בֶּן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן לֵאמֹר: שְׂאוּ אֶת-רֹאשׁ ו כָּל-עֵדֹת
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְבֵית אָבֹתָם כָּל-יֵצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל: וַיְדַבֵּר
מֹשֶׁה וְאֱלֻעָזַר הַכֹּהֵן אֹתָם בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל-יְרֵדֵן יְרַחוּ לֵאמֹר: מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמַעְלָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יי אֶת-מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵיצְאִים מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:

מִטּוֹת וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל-רָאשֵׁי הַמִּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יי:
אִישׁ כִּי-יָדַר נָדַר לִי: אוֹ-הִשָּׁבַע שְׁבַעַה לְאָסֵר אֶסֶר עַל-נַפְשׁוֹ לֹא יִחַל דְּבָרוֹ כְּכֹל-
הֵיצֵא מִפִּי יַעֲשֶׂה: וְאִשָּׁה כִּי-תָדַר נָדַר לִי וְאָסְרָה אֶסֶר בְּבֵית אָבִיהָ בְּנִעְרֶיהָ: וְשָׁמַע
אָבִיהָ אֶת-נִדְרָהּ וְאָסְרָה אֲשֶׁר אָסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ וְהַחֲרִישׁ לָהּ אָבִיהָ וְקָמוּ כָּל-נִדְרֶיהָ
וְכֹל-אֶסֶר אֲשֶׁר-אָסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ יָקוּם: וְאִם-הִנִּיא אָבִיהָ אֹתָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ כָּל-
נִדְרֶיהָ וְאָסְרָהּ אֲשֶׁר-אָסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם וַיִּלְיָסְלַח-לָהּ כִּי-הִנִּיא אָבִיהָ אֹתָהּ:
וְאִם-הִזָּו תִּהְיֶה לְאִישׁ וּנְדָרֶיהָ עָלֶיהָ אוֹ מִבֶּטָא שְׁפָתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ: וְשָׁמַע
אִשָּׁה בְּיוֹם שָׁמְעוֹ וְהַחֲרִישׁ לָהּ וְקָמוּ נִדְרֶיהָ וְאָסְרָה אֲשֶׁר-אָסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ יָקָמוּ:
וְאִם בְּיוֹם שָׁמַע אִשָּׁה יָנִיא אוֹתָהּ וְהִפֹּר אֶת-נִדְרָהּ אֲשֶׁר עָלֶיהָ וְאֵת מִבֶּטָא שְׁפָתֶיהָ
אֲשֶׁר אָסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ וַיִּלְיָסְלַח-לָהּ: יי וְנָדַר אֶלְמָנָה וּגְרוּשָׁה כָּל אֲשֶׁר-אָסְרָה עַל-
נַפְשָׁהּ יָקוּם עָלֶיהָ: וְאִם-בֵּית אִשָּׁה נִדְרָה אוֹ-אָסְרָה אֶסֶר עַל-נַפְשָׁהּ בְּשִׁבְעָה: וְשָׁמַע
אִשָּׁה וְהַחֲרִישׁ לָהּ לֹא הִנִּיא אֹתָהּ וְקָמוּ כָּל-נִדְרֶיהָ וְכֹל-אֶסֶר אֲשֶׁר-אָסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ

יָקוּם: וְאִם-הִפֹּר יִפֹּר אַתֶּם וְאִשָּׁה בְּיוֹם שָׁמְעוּ כָּל-מוֹצֵא שִׁפְתֶיהָ לְנִדְרֶיהָ וְלֹאסֵר
נִפְשָׁה לֹא יָקוּם אִשָּׁה הַפֹּרִם וַיִּי יִסְלַח-לָהּ: יִשְׂרָאֵל כָּל-נֶגֶד וְכָל-שִׁבְעַת אָסֵר לְעֵנַת
נִפְשָׁה אִשָּׁה יִקְיָמוּ וְאִשָּׁה יִפְרְנוּ: וְאִם-הִחְרַשׁ יַחְרִישׁ לָהּ אִשָּׁה מִיוֹם אֶל-יוֹם וְהַקִּים
אֶת-כָּל-נִדְרֶיהָ אוֹ אֶת-כָּל-אֲסֵרֶיהָ אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַקִּים אַתֶּם כִּי-הִחְרַשׁ לָהּ
בְּיוֹם שָׁמְעוּ: וְאִם-הִפֹּר יִפֹּר אַתֶּם אַחֲרֵי שָׁמְעוּ וְנָשָׂא אֶת-עֹנָהּ: אֵלֶּה הַחֻקִּים אֲשֶׁר
צִוָּה יְיָ אֶת-מֹשֶׁה בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בֵּין-אָב לְבִתּוֹ בְּנִעֲרֶיהָ בֵּית אָבִיהָ:
מִסְעֵי אֵלֶּה מִסְעֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יֵצְאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעִבְאֲתֶם בְּיַד-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:
וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת-מוֹצְאֵיהֶם לְמִסְעֵיהֶם עַל-פִּי יְיָ וְאֵלֶּה מִסְעֵיהֶם לְמוֹצְאֵיהֶם: וַיִּסְעוּ
מֵרַעְמֶסֶס בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַּחֲמֵשָׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן מִמִּחְרַת הַפֶּסַח יֵצְאוּ
בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּיַד רָמָה לְעֵינַי כָּל-מִצְרַיִם: לִי וּמִצְרַיִם מְקַבְּרִים אֶת אֲשֶׁר הִכָּה יְיָ בָּהֶם
כָּל-בְּכוֹר וּבְאֵלֵהֶם עָשָׂה יְיָ שְׁפָטִים: וַיִּסְעוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמֶסֶס וַיַּחֲנוּ בְּסֻכּוֹת: וַיִּסְעוּ
מִסֻּכּוֹת וַיַּחֲנוּ בְּאֲתָם אֲשֶׁר בְּקִצֵּה הַמִּדְבָּר: יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ מֵאֲתָם וַיֵּשְׁבּוּ עַל-פִּי הַחִירָת
אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי בְּעַל צִפּוֹן וַיַּחֲנוּ לְפָנַי מִגְּדֹל: וַיִּסְעוּ מִפְּנֵי הַחִירָת וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹדֵ-הַיָּם
הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלְכוּ דֶרֶךְ שְׁלִשֵׁת יָמִים בְּמִדְבַר אַתֶּם וַיַּחֲנוּ בְּמִרְהָ: וַיִּסְעוּ מִמִּרְהָ וַיָּבֹאוּ
אֵילָמָה וּבְאֵילִם שְׁתֵּים עָשָׂרָה עֵינַת מַיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ-שָׁם: וַיִּסְעוּ מֵאֵילִם
וַיַּחֲנוּ עַל-יַם-סוּף:

דברים אלה הדברים אשר דבר משה אל-כל-ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין-פארן ובין-תפל ולבן וחרת ודי זהב: אחד עשר יום מחרב דרך הר-שעיר עד קדש ברנע: ויהי בארבעים שנה בעשתי-עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל-בני ישראל ככל אשר צוה יי אתו אלהים: יי אחרי הפתו את סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר-יושב בעשתרת באדרעי: בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את-התורה הזאת לאמר: יי אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב-לכם שבת בקר הזה: פנו ו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל-כל-שכניו בערבה בקר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הפנעני והלבנון עד-הנהר הגדל נהר-פרת: ישראל ראה נתתי לפניכם את-הארץ באו ורשו את-הארץ אשר נשבע יי לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם: ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא-אוכל לבדי שאת אתכם: יי אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב: יי אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם באשר דבר לכם:

ואתחנן ואתחנן אל-יי בעת ההוא לאמר: אדני אלהים אתה החלית להראות את-עבדך את-גדלך ואת-גודך החזקה אשר מי-אל בשמים ובארץ אשר-יעשה כמעשיך וכגבורתך: אעברה-נא ואראה את-הארץ השובה אשר בעבר הירדן הר

הטוב הזה והלבנן: לוי ויתעבר יי בל למענכם ולא שמע אלי ויאמר יי אלי רב-לך אל-תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה: עליה וראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי-לא תעבר את-הירדן הזה: וצו את-יהושע וחזקהו ואמצהו כי-הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את-הארץ אשר תראה: ונשב בגיא מול בית פעור: פ

ועתה ישראל שמע אל-החקים ואל-המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את-הארץ אשר יי אלהי אבותיכם נתן לכם: לא תספו על-הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את-מצות יי אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם: עיניכם הראות את אשר-עשה יי בבעל פעור כי כל-האיש אשר הלך אחרי בעל-פעור השמידו יי אלהיך מקרבך: ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם היום: ישראל ראה ו למדתי אתכם חקים ומשפטים באשר צוני יי אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: ושמרתם ועשיתם כי הוא חקמתכם ובניתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל-החקים האלה ואמרו רק עם-חכם ונבון הגוי הגדול הזה: כי מי-גוי גדול אשר-לו אלהים קרבים אליו ביי אלהינו בכל-קראנו אליו: ומי גוי גדול אשר-לו חקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום:

עקב והיה ו עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יי אלהיך לך את-הברית ואת-החסד אשר נשבע לאבותיך: ואהבך וברכך והרבך וברך פרי-בטנך ופרי-אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר-אלפיך ועשתרת צאנך על האדמה אשר-נשבע לאבותיך לתת לך: ברוך תהיה מפל-העמים לא-יהיה בך

עָקַר וְעָקְרָה וּבִבְהֶמְתָּךְ: וְהִסִּיר יְיָ מִמֶּךָ כָּל-חֲלִי וְכָל-מַדּוּל מִצְרִים הָרָעִים אֲשֶׁר יֹדְעַת
לֹא יִשְׁיִמֶם בָּךְ וּנְתַנֶּם בְּכָל-שְׁנָאֶיךָ: וְאֶכְלַת אֶת-כָּל-הָעַמִּים אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
לֹא-תַחּוֹס עֵינֶיךָ עֲלֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹד אֶת-אֱלֹהֵיהֶם כִּי-מוֹקֵשׁ הוּא לָךְ: ס כִּי תֹאמֵר
בְּלִבִּי רַבִּים הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִמֶּנִּי אֵיכָּה אוֹכַל לְהוֹרִישָׁם: לֹא תִירָא מֵהֶם זְכֹר תִּזְכֹּר
אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה יְיָ אֱלֹהֶיךָ לַפְרָעָה וּלְכָל-מִצְרָיִם: הַמַּסֵּת הַגְּדֹלַת אֲשֶׁר-רָאוּ עֵינֶיךָ
וְהָאֵתָת וְהַמַּפְתִּים וְהַיָּד הַחֲזָקָה וְהַזֶּרַע הַנְּטוּלָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּיַעֲשֵׂהָ יְיָ
אֱלֹהֶיךָ לְכָל-הָעַמִּים אֲשֶׁר-אַתָּה יָרָא מִפְּנֵיהֶם: וְגַם אֶת-הַצְרָעָה יִשְׁלַח יְיָ אֱלֹהֶיךָ בָּם
עַד-אֲבֹד הַנְּשֹׂאָרִים וְהַנִּסְתָּרִים מִפְּנֶיךָ: לֹא תַעֲרַץ מִפְּנֵיהֶם כִּי-יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ אֵל
גָּדוֹל וְנוֹרָא: יי וְנִשְׁלַח יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת-הַגּוֹיִם הָאֵל מִפְּנֶיךָ מֵעַט מֵעַט לֹא תוּכַל כִּלְתֵם
מֵהָר פֶּן-תִּרְבֶּה עָלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה: וּנְתַנֶּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָמָם מִהוֹמָה גְּדֹלָה עַד
הַשָּׁמַיִם: וְנָתַן מַלְכֵיהֶם בְּיָדְךָ וְהֶאֱבַדְתָּ אֶת-שְׁמֵם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא-יִתְיַצֵּב
אִישׁ בְּפָנֶיךָ עַד הַשָּׁמַיִם אַתֶּם: פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ לֹא-תַחַמְדוּ כֶסֶף וְזָהָב
עֲלֵיהֶם וְלָקַחְתָּ לָךְ פֶּן תִּמְקֹשׁ בּוֹ כִּי תוֹעֵבֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ הוּא: וְלֹא-תִבִּיא תוֹעֵבָה אֶל-
בֵּיתְךָ וְהָיִיתָ חָרָם כָּמֹהוּ שֶׁקָּץ | תִּשְׁקָצְנוּ וְתַעֲב | תִּתְעַבְּנוּ כִּי-חָרָם הוּא: פ

כָּל-הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיִין וּרְבִיתֶם וּבְאֵתֶם
וַיִּרְשֶׁתֶם אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע יְיָ לְאַבְרָהָם: וְזָכַרְתָּ אֶת-כָּל-הַדְּרֹךְ אֲשֶׁר הוֹלִיכְךָ יְיָ
אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר לְמַעַן עֲנִתְךָ לְנַסְתְּךָ לְדַעַת אֶת-אֲשֶׁר בְּלִבִּי
הַתִּשְׁמַר מִצְוֹתָו אִם-לֹא: וַיַּעֲנֶךָ וַיִּרְעַבְךָ וַיִּאֲכַלְךָ אֶת-הַפֶּן אֲשֶׁר לֹא-יֹדְעַת וְלֹא
יֹדְעוֹן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן הוֹדִיעָךָ כִּי לֹא עַל-הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יַחֲיֶה הָאָדָם כִּי עַל-כָּל-מוֹצֵא
פִּי-יְיָ יַחֲיֶה הָאָדָם: ^{ישראל} שְׂמַלְתְּךָ לֹא בְּלַתָּה מֵעֲלֶיךָ וּרְגַלְךָ לֹא בָצָקָה זֶה

אַרְבָּעִים שָׁנָה: וַיִּדְעַתָּ עַם-לְבַבָּךְ כִּי כַּאֲשֶׁר יִיָּסֵר אִישׁ אֶת-בְּנוֹ יִי אֱלֹהֶיךָ מִיִּסְרֶךָ:
וַשְׁמֵרְתָּ אֶת-מִצְוֹת יִי אֱלֹהֶיךָ לְלַכֵּת בְּדַרְכָיו וּלְיַרְאֵה אֶתֹ: כִּי יִי אֱלֹהֶיךָ מְבִיאֶךָ אֶל-
אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נַחְלֵי מַיִם עַיִנַת וַתְּהַמֵּת יִצְאִים בְּבִקְעָה וּבְקָר: אֶרֶץ חֹטָה וְשַׁעֲרָה
וַגִּפֹן וַתֵּאֲנָה וּרְמוֹן אֶרֶץ-זֵית שֶׁמֶן וְדָבָשׁ: אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכַּנְתָּ תֹאכַל-בָּהּ לֶחֶם לֹא-
תִּחְסַר כָּל בָּהּ אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבַנְיָהּ בְּרוּל וּמִהַרְרִיָּה תִּחְצֵב נְחֹשֶׁת: הַפְּסוֹק הָאֲחֵרוֹן נִקְרָא בְּהִרְמַת
קוֹל וְאֶכְלֵת וְשִׁבְעַת וּבְרַכְתָּ אֶת-יִי אֱלֹהֶיךָ עַל-הָאֶרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן-לְךָ:

רְאֵה רְאֵה אָנֹכִי נָתַן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה: אֶת-הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶל-
מִצְוֹת יִי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם: וְהַקְלָלָה אִם-לֹא תִשְׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹת
יִי אֱלֹהֵיכֶם וְסִרְתֶּם מִן-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְלַכֵּת אַחֲרֵי אֱלֹהִים
אַחֲרִים אֲשֶׁר לֹא-יִדְעֶתֶם: ס וְהָיָה כִּי יְבִיאֶךָ יִי אֱלֹהֶיךָ אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר-אַתָּה
בָּא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנָתַתָּה אֶת-הַבְּרָכָה עַל-הַר גְּרִזִים וְאֶת-הַקְלָלָה עַל-הַר עֵיבָל:
הַלֹּא-הֵמָּה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן אַחֲרֵי דָרֶךְ מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ בְּאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בְּעֵרְבָה מֹול
הַגְּלִזָּל אֶצֶל אֱלוֹנֵי מֶרֶה: כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן לְבֹא לְרִשֵׁת אֶת-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר-
יִי אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם וַיִּרְשַׁתֶּם אֹתָהּ וַיִּשְׁבַּתֶּם-בָּהּ:

לֹוי לְמִנְהַג פּוֹלִין וְשִׁמְרֹתֶם לֹוי לְמִנְהַג אֲשַׁכְּנוּ
לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל-הַחֻקִּים וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי נָתַן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם:
אֱלֹהֵי הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יִי אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לְךָ
לְרִשְׁתָּהּ כָּל-הַיָּמִים אֲשֶׁר-אַתֶּם חַיִּים עַל-הָאָדָמָה: אַבְד וְתִאבְדוּן אֶת-כָּל-הַמְּקֹמֹת
אֲשֶׁר עֲבַדוּ-שָׁם הַגּוֹזִים אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים אַתֶּם אֶת-אֱלֹהֵיהֶם עַל-הַהָרִים הַרְּמִים
וְעַל-הַגְּבְעוֹת וְתַחַת כָּל-עֵץ רַעֲנָן: וְנִתְצַתֶּם אֶת-מוֹבַחְתֶּם וְשִׁבַּרְתֶּם אֶת-מִצְבֹּתֶם

וְאֲשֶׁרֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בְּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּגְדַּעוּן וְאִבַּדְתֶּם אֶת־שִׁמְם מִן־הַמָּקוֹם
הַהוּא: לֹא־תַעֲשׂוּן כֵּן לִי אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יי
אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־שַׁבְּתֵיכֶם לָשׂוּם אֶת־שִׁמּוֹ שָׁם לְשַׁכְּנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבֹאתָ שָׁמָּה: ^{ישראל}
וְהִבַּאתֶם שָׁמָּה עֲלֵתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם וְאֵת מַעֲשֵׂי־תֵיכֶם וְאֵת תְּרוּמַת יָדְכֶם וְנִדְרֵיכֶם
וְנִדְבָתֵיכֶם וּבְכֹרֹת בְּקֹרְכֶם וְצֹאנֵיכֶם: וְאֶכְלֹתֶם־שָׁם לִפְנֵי יי אֱלֹהֵיכֶם וּשְׂמַחְתֶּם בְּכָל־
מַשְׁלַח יָדְכֶם אַתֶּם וּבְתֵיבֵיכֶם אֲשֶׁר בְּרֹכָה יי אֱלֹהֵיךָ: לֹא תַעֲשׂוּן כְּכָל אֲשֶׁר אָנְחָנוּ עֹשִׂים
פֶּה הַיּוֹם אִישׁ כָּל־הַיִּשְׂרָאֵל בְּעֵינָיו: כִּי לֹא־בֹאתֶם עַד־עֲתָה ¹⁷ אֶל־הַמְּנוּחָה וְאֶל־הַנַּחֲלָה
אֲשֶׁר־יי אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ: וְעַבְרַתֶּם אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיִּשְׁבַּתֶּם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־יי אֱלֹהֵיכֶם
מִנְחִיל אַתֶּכֶם וְהִנִּיחַ לָכֶם מִכָּל־אִיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וַיִּשְׁבַּתֶּם־בְּטַח:
שֹׁפְטִים שֹׁפְטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֵּן־לָךְ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יי אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ לְשִׁבְטֶיךָ
וּשְׁפֹטוּ אֶת־הָעָם מִשֹּׁפֵט־צֶדֶק: לֹא־תִטֶּה מִשְׁפָּט לֹא תִכְיַר פָּנִים וְלֹא־תִקַּח שֹׁחַד כִּי
הַשֹּׁחַד יַעֲוֹר עֵינַי חֲכָמִים וַיִּסְלַף דְּבָרֵי צְדִיקִים: צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדֹּף לְמַעַן תַּחֲיֶה וַיִּרְשַׁת
אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יי אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ: ^ס לִי לֹא־תִטַּע לָךְ אֲשֶׁרָה כָּל־עֵץ אֲצֵל מִזֶּבַח יי
אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־לָךְ: וְלֹא־תִקֵּים לָךְ מִצֵּבָה אֲשֶׁר שָׂנָא יי אֱלֹהֵיךָ: ^ס לֹא־תִזְבַּח
לִי אֱלֹהֵיךָ שׂוֹר וְשֹׂה אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוֹם כָּל דָּבָר רַע כִּי תֹעֲבֹת יי אֱלֹהֵיךָ הוּא: ^ס
כִּי־יִמְצָא בְּקֹרְבְּךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר־יי אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ אִישׁ אֶו־אִשָּׁה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
אֶת־הַרְעָה בְּעֵינַי יי־אֱלֹהֵיךָ לַעֲבֹר בְּרִיתוֹ: וַיִּלָּךְ וַיַּעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּ

לָהֶם וּלְשָׁמַשׁ וְאוֹ לַיָּרֵחַ אוֹ לְכָל-צָבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא-צִוִּיתִי: וְהִגַּדְתָּ לָךְ וּשְׁמַעְתָּ
וְדַרְשֶׁתָּ הַיֵּטֵב וְהִנֵּה אָמַת נֶכּוֹן הַדָּבָר נַעֲשֶׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל: וְהוֹצֵאתָ
אֶת-הָאִישׁ הַהוּא אוֹ אֶת-הָאִשָּׁה הַהוּא אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת-הַדָּבָר הַרַע הַזֶּה אֶל-שַׁעְרֶיךָ
אֶת-הָאִישׁ אוֹ אֶת-הָאִשָּׁה וּסְקַלְתֶם בְּאֲבָנִים וּמָתוּ: עַל-פִּי וְשָׁנִים עֲדִים אוֹ שְׁלֹשָׁה
עֲדִים יוֹמַת הַמָּת לֹא יוֹמַת עַל-פִּי עַד אַחֵר: יַד הָעֲדִים תִּהְיֶה-בּוֹ בְּרֵאשִׁנָּה לְהַמִּיתוֹ
וְיָד כָּל-הָעַם בְּאַחֲרָנָה וּבְעֶרְתָּ הַרַע מִקֶּרְבְּךָ: פ

כִּי יִפְלֹא מִמֶּךָ דָּבָר לַמִּשְׁפָּט בֵּין-דָּם וְלָדָם בֵּין-דִּין לְדִין וּבֵין נֹגַע לְנֹגַע דְּבַרֵי רִיבַת
בְּשַׁעְרֶיךָ וּקְמַת וְעֲלִיתָ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ אֱלֹהֶיךָ בּוֹ: וּבֹאתָ אֶל-הַכֹּהֲנִים
הַלְוִיִּם וְאֶל-הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיָּמִים הָהֵם וְדַרְשֶׁתָּ וְהִגִּידוּ לָךְ אֵת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט:
וְעֲשִׂיתָ עַל-פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָךְ מִן-הַמָּקוֹם הַהוּא אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ וּשְׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת
כְּכֹל אֲשֶׁר יֹרֹךְ: יִשְׂרָאֵל עַל-פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יֹרֹךְ וְעַל-הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר-יֹאמְרוּ לָךְ
תַּעֲשֶׂה לֹא תִסּוּר מִן-הַדָּבָר אֲשֶׁר-יִגִּידוּ לָךְ יָמִין וּשְׂמָאל: וְהָאִישׁ אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה בְזִדּוֹן
לְבַלְתִּי שָׁמַע אֶל-הַכֹּהֵן הָעֹמֵד לְשֶׁרֶת שֵׁם אֶת-יְיָ אֱלֹהֶיךָ אוֹ אֶל-הַשֹּׁפֵט וּמַת הָאִישׁ
הַהוּא וּבְעֶרְתָּ הַרַע מִיִּשְׂרָאֵל: וְכָל-הָעַם יִשְׁמְעוּ וַיִּרְאוּ וְלֹא יִזְדוֹן עוֹד:

כִּי תֵצֵא כִּי-תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל-אִיבֶיךָ וּנְתַנּוּ יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וּשְׁבִיתָ שְׁבוּיָו: וְרֵאִיתָ
בְּשִׁבְיָה אִשָּׁת יִפְתָּ-תָּאֵר וְחִשְׁקֶתָ בָּהּ וּלְקַחְתָּ לָךְ לְאִשָּׁה: וְהִבֵּאתָהּ אֶל-תּוֹךְ בֵּיתְךָ
וּגְלַחְתָּ אֶת-רֵאשֶׁה וְעָשִׂתָה אֶת-צַפְרָנְיָהּ: וְהִסִּירָהּ אֶת-שְׂמֹלַת שִׁבְיָהּ מֵעֲלֶיהָ וַיִּשְׁבָּה
בְּבֵיתְךָ וּבְכַתֶּה אֶת-אִבִּיהָ וְאֶת-אִמָּהּ יָרַח יָמִים וְאַחַר כֵּן תָּבֹא אֵלֶיהָ וּבְעֲלֹתָהּ

והיתה לה לאשה: והיא אם-לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא-תמכרנה
בכסף לא-תתעמר בה תחת אשר עניתה: ¹⁸ לוי ¹⁸ כי-תהיין לאיש שתי נשים
האחת אהובה והאחת שנואה וילדו-לו בנים האהובה והשנואה והיה הבן הבכר
לשנואה: והיה ביום הנחילו את-בניו את אשר-יהיה לו לא יוכל לבכר את-בן-
האהובה על-פני בן-השנואה הבכר: כי את-הבכר בן-השנואה יכיר לתת לו ¹⁸ פי
שנים בכל אשר-ימצא לו כיהוא ראשית אנו לו משפט הבכרה: ¹⁸ ס
¹⁸ ישראל כי-יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו
ולא ישמע אליהם: ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל-זקני עירו ואל-שער
מקמו: ואמרו אל-זקני עירו בננו זה סורר ומורה איננו שמע בקולנו זולל וסבא:
ורגמהו כל-אנשי עירו באבנים ומת ובערתה הרע מקרבך וכל-ישראל ישמעו ויראו:
כי תבוא והיה כיתבוא אל-הארץ אשר יי אלהיך נתן לה נחלה וירשתה וישבת
בה: ולקחת מראשית ו כל-פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יי אלהיך נתן לה
ושמת בטנא והלכת אל-המקום אשר יבחר יי אלהיך לשכן שמו שם: ובאת אל-הכהן
אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליי אלהיך כי-באתי אל-הארץ
אשר נשבע יי לאבותינו לתת לנו: ליי ולקח הכהן הטנא מידיך והניחו לפני מזבח יי

אמר רב פפא . . .

¹⁸ כי-תהיין לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה, וכי יש אהובה לפני המקום, ויש שנואה לפני המקום? אלא 'אהובה' אהובה בנישואיה, 'שנואה' שנואה בנישואיה. (גמ' יבמות כג.)

אֱלֹהֶיךָ: וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי ו' יי' אֱלֹהֶיךָ אֲרַמְלִי אֲבָד אָבִי וַיֵּרֶד מִצְרַיִמָּה וַיִּגְרֶם שָׁם
בְּמַתִּי מֵעֵט וַיְהִי-שֵׁם לְגֹי גְדוֹל עֲצוּם וְרַב: וַיִּרְעוּ אֶתְנוּ הַמִּצְרַיִם וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ
עֲבֹדָה קָשָׁה: וַנִּצְעַק אֶל-יי' אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יי' אֶת-קִלְנוּ וַיִּרְא אֶת-עֲנָנֵנוּ וְאֶת-
עַמְלָנוּ וְאֶת-לַחְצָנוּ: וַיּוֹצֵאֵנוּ יי' מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרַע נְטוּיָה וּבְמַרְא גְדֹל וּבְאֹתוֹת
וּבְמִפְתִּיּוֹת: וַיְבִאֵנוּ אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֵּן-לָנוּ אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וַדְּבַשׁ:
וַעֲתָה הִנֵּה הִבֵּאתִי אֶת-רֵאשִׁית פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-נָתַתָּה לִּי יי' וְהִנְחִיתוּ לִפְנֵי יי'
אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יי' אֱלֹהֶיךָ: וְשִׂמַחְתָּ בְּכָל-הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן-לָךְ יי' אֱלֹהֶיךָ
וּלְבֵיתְךָ אֹתָהּ וְהַלְוִי וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ: ^ס יִשְׂרָאֵל כִּי תִכְלֶה לְעֹשֶׂר אֶת-כָּל-מַעֲשֶׂר
תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית שְׁנַת הַמַּעֲשֶׂר וְנָתַתָּה לַלְוִי לַגֵּר לַיְתוּס וְלַאֲלֻמָּנָה וְאָכְלוּ
בְּשַׁעְרֶיךָ וְשָׂבְעוּ: וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יי' אֱלֹהֶיךָ בְּעֶרְתִּי הַקֹּדֶשׁ מִן-הַבַּיִת וְגַם נָתַתִּיו לַלְוִי
וְלַגֵּר לַיְתוּס וְלַאֲלֻמָּנָה כְּכָל-מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר צִוִּיתַנִּי לֹא-עֲבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא שָׁכַחְתִּי:
לֹא-אֶכְלְתִּי בְּאֲנִי מִמֶּנּוּ וְלֹא-בְעֶרְתִּי מִמֶּנּוּ בְּטָמֵא וְלֹא-נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לְמַת שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל
יי' אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי כְּכָל אֲשֶׁר צִוִּיתַנִּי: הַפְּסוּק הָאֲחֵרוֹן נִקְרָא בְּהַרְמַת קוֹל הַשְּׂקִיפָה מִמְּעוֹן קֹדֶשׁךָ
מִן-הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ אֶת-עַמְּךָ אֶת-יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כְּאֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבֹתֵינוּ אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וַדְּבַשׁ:

נַצְבִּים אַתֶּם נֹצְבִים הַיּוֹם כְּלָכֶם לִפְנֵי יי' אֱלֹהֵיכֶם רֵאשִׁיכֶם שְׂבֻטֵיכֶם וְזַקְנֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם

כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל: טַפְּכֶם נְשִׂיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ מִחֲנִיף מִחֻטָּב עֲצִיף עַד שׂוֹאֵב
מִימִיךָ: לְעִבְרְךָ בְּבְרִית יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּבְאֵלֶיךָ אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ פָּרַת עִמָּךָ הַיּוֹם: יְיָ לְמַעַן
הִקִּים-אֶתְךָ הַיּוֹם וְלוֹ לְעַם וְהוּא יְהִי־לְךָ לְאֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר דִּבַּר-לְךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לְאַבְתָּיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִיעֲקֹב: וְלֹא אֶתְכֶם לְבַדְכֶם אֲנֹכִי פָרַת אֶת-הַבְּרִית הַזֹּאת
וְאֶת-הָאֱלֹהִים הַזֹּאת: כִּי אֶת-אֲשֶׁר יִשְׁנֹו פֹה עִמָּנוּ עִמְד הַיּוֹם לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֶת אֲשֶׁר
אֵינָנו פֹּה עִמָּנוּ הַיּוֹם: ^{ישראל} כִּי-אַתֶּם יַדְעֶתֶם אֵת אֲשֶׁר-יִשְׁבְּנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶת
אֲשֶׁר-עִבְרָנוּ בְּקִרְבַּי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עִבַרְתֶּם: וְתִרְאוּ אֶת-שְׁקוּצֵיהֶם וְאֶת גְּלִילֵיהֶם עֵץ
וְאֶבֶן בְּסֶף וְזָהָב אֲשֶׁר עִמָּהֶם: פֶּן-יִישׁ בְּכֶם אִישׁ אֶו-אִשָּׁה אֶו מִשְׁפָּחָה אֶו-שִׁבְט
אֲשֶׁר לָבְבוּ פָנָה הַיּוֹם מֵעַם יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְלַכֵּת לְעַבְד אֶת-אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הֵהֶם פֶּן-יִישׁ
בְּכֶם שָׂרֵשׁ פְּרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה: וְהָיָה בְּשִׁמְעוֹ אֶת-דִּבְרֵי הָאֱלֹהִים הַזֹּאת וְהִתְבָּרַךְ בְּלִבָּבוֹ
לֵאמֹר שָׁלוֹם יְהִי־לִי כִּי בִשְׂרָרוֹת לְבִי אֵלֶךְ לְמַעַן סָפוֹת הָרֹוּה אֶת-הַצְּמִאָה: לֹא-
יֵאבֶה יְיָ סֵלַח לֹו כִּי אֲזֹ יַעֲשֶׂן אֶף-יְיָ וְקִנְאָתוֹ בְּאִישׁ הַחַוּא וְרַבְּצָה בּוֹ כָּל-הָאֱלֹהִים
הַכְּתוּבָה בְּסֶפֶר הַזֶּה וּמָחָה יְיָ אֶת-שְׁמוֹ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: וְהִבְדִּילוּ יְיָ לְרַעָה מִכָּל שַׁבְּטֵי
יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֱלֹוֹת הַבְּרִית הַכְּתוּבָה בְּסֶפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה: וְאָמַר הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן בְּנִיכֶם
אֲשֶׁר יִקְוּמוּ מֵאַחֲרֵיכֶם וְהִנְכִּירִי אֲשֶׁר יָבֵא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה וְרָאוּ אֶת-מְכֹוֹת הָאֶרֶץ הַחַוּא
וְאֶת-תַּחֲלָאִיהָ אֲשֶׁר-חָלָה יְיָ בָּהּ: גְּפָרִית וּמֶלַח שְׂרָפָה כָּל-אַרְצָהּ לֹא תִזְרַע וְלֹא

תִּצְמַח וְלֹא-יֵעָלֶה בָּהּ כָּל-עֵשֶׂב כַּמְהַפֶּכֶת סֶדֶם וְעַמְרֹה אֲדָמָה וְצַבִּיִּים אֲשֶׁר הִפָּךְ יְיָ
בְּאָפוֹ וּבְחַמְתּוֹ: וְאָמְרוּ כָּל-הַגּוֹלִים עַל-מֶה עָשָׂה יְיָ כִּכָּה לְאֶרֶץ הַזֹּאת מֶה חֲרֵי הָאָף
הַגָּדוֹל הַזֶּה: וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת-בְּרִית יְיָ אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם
בְּהוֹצִיאוֹ אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּלְכוּ וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם אֱלֹהִים
אֲשֶׁר לֹא-יִדְעוּם וְלֹא חָלַק לָהֶם: וַיַּחַר-אָף יְיָ בְּאֶרֶץ הַהִוא לְהַבִּיא עָלֶיהָ אֶת-כָּל-
הַקְּלָלָה הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַזֶּה: וַיִּתְּשֵׁם יְיָ מֵעַל אֲדָמָתָם בְּאָף וּבְחַמָּה וּבְקֶצֶף גָּדוֹל
וַיִּשְׁלַכֶם אֶל-אֶרֶץ אַחֲרַת כַּיּוֹם הַזֶּה: הַפְּסוֹק הָאֲחֵרוֹן נִקְרָא בְּהַרְמַת קוֹל הַנְּסֻתָּת לִי אֱלֹהֵינוּ
וְהַנְּגִלָּת לָנוּ וּלְבְנֵינוּ עַד-עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:

וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֶּן-מֵאָה
וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אֲנֹכִי הַיּוֹם לֹא-אוּכַל עוֹד לָצֵאת וּלְבֹא וַיֵּי אָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֹר אֶת-
הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: יְיָ אֱלֹהֶיךָ הוּא ׀ עֹבֵר לְפָנֶיךָ הוּא-יִשְׁמֵד אֶת-הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיךָ
וַיִּרְשָׁתֶם יְהוֹשֻׁעַ הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ:

לִי וְעָשָׂה יְיָ לָהֶם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְסִיחֹן וּלְעֹזַג מְלֹכֵי הָאֲמֹרִי וּלְאֲרָצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד
אֹתָם: וַנִּתְּנָם יְיָ לְפָנֶיכֶם וְעִשִׂיתֶם לָהֶם כְּכָל-הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתְכֶם: חֲזֹקוּ וְאַמְצוּ
אֶל-תִּירְאוֹ וְאַל-תַּעֲרָצוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי ׀ יְיָ אֱלֹהֶיךָ הוּא הַהֹלֵךְ עִמָּךְ לֹא יִרְפָּךְ וְלֹא יַעֲזֹבְךָ:
ס יִשְׂרָאֵל וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לַיהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינַי כָּל-יִשְׂרָאֵל חֲזֹק וְאַמְץ כִּי אֹתָהּ

תבוא את-העם הזה אל-הארץ אשר נשבע יי לאבתם לתת להם ואתה תנחילנה
אותם: וי' הוא ו ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא
תחת: ויכתב משה את-התורה הזאת ויתנה אל-הכהנים בני לוי הנשאים את-
ארון ברית יי ואל-כל-זקני ישראל: ויצו משה אותם לאמר מקץ ו שבע שנים במעד
שנת השמטה בחג הסכות: בבוא כל-ישראל לראות את-פני יי אלהיך במקום
אשר יבחר תקרא את-התורה הזאת נגד כל-ישראל באזניהם: מנהג פפד"מ מסיימים כאן.
הקהל את-העם האנשים והנשים והטף וגרף אשר בשעריך למען ישמעו ולמען
ילמדו ויראו את-יי אלהיכם ושמרו לעשות את-כל-דברי התורה הזאת: ובניהם
אשר לא-ידעו ישמעו ולמדו ליראה את-יי אלהיכם כל-הימים אשר אתם חיים
על-האדמה אשר אתם עברים את-הירדן שמה לרשתה:

ותשמע הארץ

האזינו האזינו השמים ואדברה

אמרי-פי:

תגל כטל אמרתי

יערף כמטר לקחי

וכרביבים עלי-עשב:

כשעירם עלי-דשא

הבו גדל לאלהינו:

כי שם יי אקרא

כי כל-דרךיו

לוי הצור תמים פעלו

משפט

אל אמונה ואין עול

הוא:

צדיק וישר

שחת לו לא בניו מומם

דור עקש ופתלתל:

ה ליל תגמלו-זאת

עם נבל ולא חכם

הלוא-הוא אביך קנף

הוא עשף ויכנף:

ישראל זכר ימות עולם בינו שנות דר-ודר

שאל אביך ויגדך זקניך

ויאמרו לך:

בהנחל עליון גזים

בהפרידו בני אדם

יצב גבלת עמים

למספר בני ישראל:

כי חלק יי עמו

יעקב חבל נחלתו:

ימצאהו בארץ מדבר

ובתהו ילל ישמן

יסבבנהו יבוננהו

יצרנהו כאישון עינו:

כנשר יעיר קנזו על-גוזליו ירחף

יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על-אברתו:

הפסוק האחרון, 'יד' בדד ינחנו, נקרא בהרמת קול.

יי בדר ינחנו

ואין עמו אל נבר:

וזאת הברכה וזאת הברכה אשר ברוך משה איש האלהים את-בני ישראל לפני

מותו: ויאמר יי' מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש
 19 מימינו אשדת אש דת למו: אף חבב עמים כל-קדשיו בידך והם תכו לרגלך
 ישא מדברתיך: 20 תורה צוה-לנו משה מורשה קהלת יעקב: ויהי בישרון מלך
 בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: יחי ראובן ואל-ימת ויהי מתיו מספר: ס
 וזאת ליהודה ויאמר שמע יי' קול יהודה ואל-עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו
 תהיה: פ

לי וללני אמר תמיה ואוריך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על-מי מריבה:
 האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת-אחיו לא הכיר ואת-בנו לא ידע פי שמרו
 אמרתך ובריתך ינצרו: יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך
 וכליל על-מזבחך: ברך יי' חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן-
 יקומון: ס לבנימן אמר ידיד יי' ישכן לבטח עליו 21 חפף עליו כל-היום ובין כתפיו
 שכן: ס ישראל וליוסף אמר מברכת יי' ארצו ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת:
 וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירחים: ומראש הררי-קדם וממגד גבעות עולם:

19 תנא דבי רבי
 איכא דאמרי, ישמעאל, מימינו אשדת למו: אמר הקדוש ברוך הוא, ראוינו הללו שתנתו להם דת אש.
 דתייהם של אלו אש, שאלמלא (לא) אין כל אומה ולשון וכולין לעמוד בפניהם. (גמ' ביצה כה:)

20 דרש רבי שמלאי,
 שש מאות ושלוש עשרה מצות נאמרו לו למשה, שלש מאות וששים וחמש לאוין, כמנין מות החמה, ומאתים
 וארבעים ושמונה עשה, כנגד איברי של אדם. אמר רב המנונא, מאי קרא? תורה צוה-לנו משה מורשה' תורה
 בגימטריא שית מאה וחד סרי הוי, 'אנכי' ו'לא-יהיה לך' (שמות כ: ב, ג) מפי הגבורה שמענום. (גמ' מכות כג:)

21 אמר רבי לוי בר
 ונכנסה בחלקו של חמא אמר רבי חמא ברבי חנינא, (בבית המקדש) רצועה היתה יוצאה מחלקו של יהודה,
 ונכנסה בחלקו של בנימין, והיה בנימין הצדיק מצטער עליה בכל יום לנוטלה, שנאמר: 'חפף עליו כל-היום'
 לפיכך זכה בנימין הצדיק ונעשה אושפיזן להקדוש ברוך הוא, שנאמר: 'ובין כתפיו שכן'. (גמ' זבחים נד.)

וּמִמֶּגֶד אֶרֶץ וּמִלֵּאָה וּרְצוֹן שְׂכָנֵי סֵנָה תְּבוֹאֲתָה לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקַדְקֵד נְגִיר אָחִיו: בְּכוֹר
שׁוֹרֵי הַדֶּר לֹו וְקִרְנֵי רֹאשׁ קִרְנָיו בָּהֶם עַמִּים יִנְגַח יַחְדָּו אֶפְסֵי-אֶרֶץ וְהֵם רַבְבוֹת אֶפְרָיִם
וְהֵם אֲלֵפֵי מְנַשֶּׁה:

סדר קריאה לראש חודש.

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קַרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי רִיחַ נִיחֹחַי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֵדוֹ: לוי²² וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרְיבוּ לִי כַבָּשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לְיוֹם עֹלָה תָּמִיד: עֲלִית כַּהֵן מְסִיִּים כֹּהֵן אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים: וְעִשְׂרִית הָאִיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִית רְבִיעֵת הֵהִינּוּ: ^{ישראל} עֲלֹת תָּמִיד הַעֲשִׂיָה בְּהַר סִינַי לְרִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לִי: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הֵהִינּוּ לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֶּךָ נֶסֶךְ שֶׁכֶר לִי: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וְכִנְסוּ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לִי: פ
וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כֶבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֲשָׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֲלֹת שַׁבָּת בְּשַׁבְּתוֹ עַל־עֹלֹת הַתָּמִיד וְנִסְכָּה: פ
רַבִּיעִי וּבְרֵאשִׁי חֹדְשֵׁיכֶם תִּקְרְיבוּ עֹלָה לִי פָרִים בְּנֵי־בֶקֶר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כַּבָּשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שֶׁבַע תְּמִימִם: וּשְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לֶפָר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֲשָׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְאֵיל הָאֶחָד: וְעִשְׂרֹן עֲשָׂרֹן סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה רִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לִי: וְנִסְפִיָּהֶם חֲצִי הֵהִינּוּ לֶפָר וּשְׁלִישִׁת הֵהִינּוּ לְאֵיל וְרְבִיעֵת הֵהִינּוּ לַכֶּבֶשׂ יֵזֵן זֹאת עֲלֹת חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה: וּשְׁעִיר עֲזִים אֶחָד לְחַטָּאת לִי עַל־עֹלֹת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:

סדר הקריאה לתענית ציבור.

בתענית ציבור קוראים ג' אנשים בסדר כי תשא וקוראים לכהן ויחל משה עד סוף פסקא לעשות לעמו,

ומדלגים עד פרשת פסל לך וקוראים ללוי ויאמר ה' אל משה פסל לך עד ההר ההוא, ולישראל שהוא מפטיר קוראים ויפסל שני לחת עד עשה עמך.

וַיְחַל מֹשֶׁה אֶת־פְּנֵי יְיָ אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לָמָּה יְיָ יַחַרָּה אַפָּךְ בְּעַמֶּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גְּדוֹל וּבְגִיד חֲזָקָה: לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרָעָה הוֹצִיאָם לְהַרְגֵם אֹתָם בְּהָרִים וּלְכַלְתֵּם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה²³ שׁוּב מִחֲרוֹן אַפָּךְ וְהִנַּחֵם עַל־הַרְעָה לְעַמֶּךָ: זָכַר

²² The 'את הכבש' to begin with the 'מנהג'. The 'פסוק', 'ואמרת להם לוי עליה' begins with the 'מנהג הגר'.

לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וּתְדַבֵּר אֱלֹהִים אַרְבֵּה אֶת-
זֶרְעֲכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל-הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתֶן לְזֶרְעֲכֶם וְנָחְלוּ לְעַלְמִים: וַיִּנָּחֵם
יְיָ עַל-הַרְעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ: פ

לוי וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה פְּסַל-לְךָ שְׁנֵי-לַחַת אֲבָנִים כְּרִאשֹׁנִים וְכַתְּבֵתִי עַל-הַלַּחַת אֶת-
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל-הַלַּחַת הַרְאשֹׁנִים ²⁴ אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ: וְהָיָה נִכּוֹן לְבַקֵּר וְעֲלִיתָ בְּבִקְר
אֶל-הַר סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִי שָׁם עַל-רֹאשׁ הָהָר: וְאִישׁ לֹא-יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם-אִישׁ אֶל-יִרְא
בְּכָל-הָהָר גַּם-הַצֹּאן וְהַבְּקָר אֶל-יָרְעוּ אֶל-מֹול הָהָר הַהוּא: ^{ישראל} וַיִּפְסַל שְׁנֵי-לַחַת אֲבָנִים
כְּרִאשֹׁנִים וַיִּשְׁכֵּם מֹשֶׁה בְּבִקְר וַיַּעַל אֶל-הַר סִינַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לַחַת
אֲבָנִים: וַיֵּרֶד יְיָ בַּעֲנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ: וַיַּעֲבֹר יְיָ וְעַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא ²⁵ יְיָ ו
יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אַרְךָ אַפַּיִם וְרַב-חֶסֶד וְאֱמֶת: נִצַּר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נִשְׂא עֵז וְפָשַׁע
וְחִטָּאָה וְנִקְהָ לֹא יִנְקָה פֶקֶד וְעֵז אָבוֹת עַל-בָּנִים וְעַל-בָּנֵי בָנִים עַל-שְׁלֵשִׁים וְעַל-
רַבְעִים: וַיִּמָּהֵר מֹשֶׁה וַיִּקַּד אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה: וַיֹּאמֶר אִם-נָא מְצִאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְיָ-
נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבָּנוּ כִּי עַם-קָשֶׁה-עֲרָף הוּא ²⁶ וְסַלַּחְתָּ לְעֹזְנָנוּ וְלַחֲטָאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: וַיֹּאמֶר
הַנְּה אָנֹכִי כִּרְת בְּרִית נֶגֶד כָּל-עַמְּךָ אַעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא-נִבְרָאוּ בְּכָל-הָאָרֶץ וּבְכָל-
הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל-הָעָם אֲשֶׁר-אַתָּה בְּקִרְבּוֹ אֶת-מַעֲשֶׂה יְיָ כִּי-נִוְרָא הוּא אֲשֶׁר אָנִי עֹשֶׂה
עִמָּךְ:

הפטרה לתענית ציבור.

בישעיה פרק נ"ה

דַּרְשׁוּ יְיָ בְּהַמְצִאוֹ קִרְאֵהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוֹב: יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אֶזְרוֹן מִחֲשַׁבְתּוֹ
וַיֵּשֶׁב אֶל-יְיָ וַיִּרְחַמְהוּ וְאֶל-אֱלֹהֵינוּ כִּי-יִרְבֶּה לְסִלּוּחַ: כִּי לֹא מִחֲשַׁבוֹתֵי מִחֲשַׁבוֹתֵיכֶם
וְלֹא דַרְכֵיכֶם דַּרְכֵי נְאֻם יְיָ: כִּי-גָבְהוּ שָׁמַיִם מֵאָרֶץ כֵּן גָּבְהוּ דַרְכֵי מַדְרֵיכֵיכֶם

אמר ליה הקדוש ברוך הוא למשה יישר פתחך ששברת. (גמ' יבמות סב.)

24

25

26 It is common practice to recite these פסוקים aloud, as is common practice today.

ומחשבתני ממחשבותיכם: כִּי כַּאֲשֶׁר יֵרֵד הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג מִן־הַשָּׁמַיִם וְשָׁמָּה לֹא יָשׁוּב כִּי אִם־הֲרוּהָ אֶת־הָאָרֶץ וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיחָהּ וְנָתַן זֶרַע לְזֵרַע וְלֶחֶם לְאֹכֵל: כֵּן יִהְיֶה דְבַרִּי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא־יָשׁוּב אֵלַי רִיקָם כִּי אִם־עָשָׂה אֶת־אֲשֶׁר חָפַצְתִּי וְהִצְלִיחַ אֲשֶׁר שָׁלַחְתִּיו: כִּי־בְשִׂמְחָה תֵצְאוּ וּבְשִׂלּוּם תִּזְבְּלוּן הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה וְכָל־עֵצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֵאוּ־כָף: תַּחַת הַנְּעֻצוּן יַעֲלֶה בְרוֹשׁ תַּחַת וְתַחַת הַסְּרֹפֶד יַעֲלֶה הַדָּם וְהִנֵּה לִי לְשֵׁם לְאוֹת עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת:

כֹּה אָמַר יְיָ שָׁמְרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי־קְרוּבָה יִשְׁוּעַתִּי לָבוֹא וְצַדִּיקְתִּי לְהַגְלוֹת: אֲשֶׁרִי אֲנוֹשׁ יַעֲשֶׂה־זֹאת וּבֶן־אָדָם יַחְזִיק בָּהּ שֹׁמֵר שַׁבָּת מִחֻלְלוֹ וְשֹׁמֵר יָדוֹ מִמַּעֲשׂוֹת כָּל־רָע: וְאֵל־יֹאמֶר בֶּן־הַנֶּכֶד הַנְּלוּהָ אֶל־יְיָ לֵאמֹר הַבְּדִיל יְבַדִּילֵנִי יְיָ מֵעַל עַמּוֹ וְאֵל־יֹאמֶר הַסְּרִים הֵן אֲנִי עֵץ יָבֵשׁ:

כִּי־כֹה ו אָמַר יְיָ לְסַרִּיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת־שַׁבָּתוֹתַי וּבִחְרוּ בְּאֲשֶׁר חָפַצְתִּי וּמְחִזְקִים בְּבְרִיתִי: וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחֻמֹּתַי יָד וְשֵׁם טוֹב מִבְּנִים וּמִבָּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֶתֶּן־לוֹ אֲשֶׁר לֹא יִכָּרֵת: וּבְנֵי הַנֶּכֶד הַנְּלוּיִם עַל־יְיָ לְשָׂרְתוֹ וְלֹא־הִבָּה אֶת־שֵׁם יְיָ לְהִזוֹת לוֹ לַעֲבָדִים כָּל־שֹׁמֵר שַׁבָּת מִחֻלְלוֹ וּמְחִזְקִים בְּבְרִיתִי: וְהִבִּיאוּתִים אֶל־הַר קְדֹשִׁי וְשִׂמְחָתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלֹתֵיהֶם וּזְבַחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵית־תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל־הָעַמִּים: נֹאם אֲדֹנָי אֱלֹהִים מִקְבָּץ נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד אֶקְבֹּץ עֲלֵיו לְנִקְבְּצוֹ:

סדר הקריאה לחנוכה.

ביום הראשון של חנוכה קורין בסדר נשא מן ויהי ביום כלות משה וגו'.

וְיִהְיֶה בְיוֹם כְּלוֹת מֹשֶׁה לְהַקִּים אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְדָּשׁ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְדָּשׁ אֹתוֹ: וַיִּקְרִיבוּ נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל רֵאשֵׁי בֵית אֲבֹתָם הֵם נְשִׂאֵי הַמִּטָּה הֵם הָעֹמְדִים עַל־הַפְּקָדִים: וַיָּבִיאוּ אֶת־קָרְבָּנָם לִפְנֵי יְיָ שֵׁשׁ־

עֲגֹלֹת צָב וּשְׁנֵי-עָשָׂר בָּקָר עֲגֹלָה עַל-שְׁנֵי הַנְּשָׂאִים וְשׂוֹר לְאֶחָד וַיִּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי
הַמֶּשֶׁכֶן: ל"י וַיֹּאמֶר יי אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: קַח מֵאֹתָם וְהָיוּ לְעֹבֵד אֶת-עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד
וְנִתְּתָה אוֹתָם אֶל-הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-הָעֲגֹלֹת וְאֶת-הַבָּקָר וַיִּתֵּן
אוֹתָם אֶל-הַלְוִיִּם: אֵת ו שְׁתֵּי הָעֲגֹלוֹת וְאֵת אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי
עֲבֹדָתָם: וְאֵת ו אַרְבַּע הָעֲגֹלֹת וְאֵת שְׁמֹנֶת הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי מְרָרִי כְּפִי עֲבֹדָתָם בְּיַד
אִיתָמָר בֶּן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן: וּלְבְנֵי קָהָת לֹא נָתַן כִּי-עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בְּכֹתֵף יִשְׂאוּ:
וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשָׂאִים אֵת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשָׂאִים אֶת-קָרְבָּנָם
לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ: וַיֹּאמֶר יי אֶל-מֹשֶׁה נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם יִקְרִיבוּ אֶת-
קָרְבָּנָם לְחֻנֻּכַת הַמִּזְבֵּחַ: ס יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת-קָרְבָּנָו נְחֹשֶׁן בֶּן-
עַמִּינָדָב לְמֹטֶה יְהוּדָה: וְקָרְבָּנֹו קְעֵרֶת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ו מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כָּף
אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פָּר אֶחָד בֶּן-בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ
לְעֹלָה: שְׁעִיר-עֲזִים אֶחָד לְחַטָּאת:

עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָּן נְחֹשֶׁן בֶּן-עַמִּינָדָב:

ביום ב' קוראים לכהן ביום השני עד מלאה קטרת, ללוי עד נתנאל בן צוער, לישראל ביום השלישי עד סוף פסקא;
ח"ק

ביום ג' לכהן ביום השלישי עד מלאה קטרת, ללוי עד אליהב בן חלון, לישראל ביום הרביעי עד סוף פסקא.
וכן בכל יום קוראים לכהן בסדר היום עד מלאה קטרת וללוי עד סוף פסקא, ולישראל ביום שלאחריו
עד סוף פסקא. ואחריו חצי קדיש.

בַּיּוֹם הַשְּׁנִי הַקְּרִיב נְתַנְאֵל בֶּן-צוּעֵר נְשִׂיא יִשְׁשַׁכָּר: הַקָּרֵב אֶת-קָרְבָּנֹו קְעֵרֶת-כֶּסֶף
אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ו
מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כָּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פָּר אֶחָד בֶּן-
בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר-עֲזִים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזִבְחַת
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָּן
נְתַנְאֵל בֶּן-צוּעֵר: פ

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נְשִׂיא לְבְנֵי זְבוּלֹן אֵילִיָּאָב בֶּן-חֲלֹן: קָרְבָּנֹו קְעֵרֶת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים

ומאָה משקלהּ מזרק אָחד פֿספּ שבָּעִים שְׁקל בְּשֶׁקל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כִּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבֵּן אֱלִיאָב בֶּן־חֶלֶן: פ

בַּיּוֹם הַרְבִּיעִי נָשִׂיא לְבָנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׂדִיאוּר: קֶרְבָּנוֹ קַעֲרֹת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שֶׁבַע־עִים שְׁקל בְּשֶׁקל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כִּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבֵּן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׂדִיאוּר: פ

בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי נָשִׂיא לְבָנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֵמִיאֵל בֶּן־צוּרִישָׁדִי: קֶרְבָּנוֹ קַעֲרֹת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שֶׁבַע־עִים שְׁקל בְּשֶׁקל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כִּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבֵּן שְׁלֵמִיאֵל בֶּן־צוּרִישָׁדִי: פ

בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי נָשִׂיא לְבָנֵי גָד אֱלִיסָף בֶּן־דְּעוּאֵל: קֶרְבָּנוֹ קַעֲרֹת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שֶׁבַע־עִים שְׁקל בְּשֶׁקל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כִּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבֵּן אֱלִיסָף בֶּן־דְּעוּאֵל: פ

ביום הששי של חנוכה הוא לעולם ראש חודש ואומרים קדיש תתקבל אחר הלל, ומוציאים ב' ספרי תורה. בראשון קוראים פרשת התמיד (במדבר כ"ח), כהן עד רביעית ההין, לוי עד ונסכה, ישראל פרשת ראש חודש כולה, רביעי קוראים בספר תורה שני ביום הששי, ואחריו חצי קדיש. ביום ז' של חנוכה קוראים ביום השביעי וביום

השמיני. ואם הוא ראש חודש קוראים בספר תורה א' כדאמול, ולרביעי קוראים בספר תורה שני ביום השביעי, ואחריו חצי קדיש.

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן-עמיהוד: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם ו מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן-עמיהוד: פ

ביום שמיני של חנוכה קוראים ביום השמיני עד וידבר אליו.

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן-פדהצור: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם ו מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן-פדהצור: פ

ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן-גדעני: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם ו מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אבידן בן-גדעני: פ

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן-עמישדי: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם ו מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן-עמישדי:

בְּיוֹם עֲשֵׂתִי עֶשֶׂר יוֹם נָשִׂיא לְבָנֵי אֲשֶׁר פָּגְעִיאל בֶּן-עֶכְרָן: קָרַבְנוּ קַעֲרַת-כֶּסֶף אַחַת
 שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים
 סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן-בְּקָר אֵיל
 אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֵלָה: שְׁעִיר-עֲזִים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר
 שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן פָּגְעִיאל בֶּן-
 עֶכְרָן: פ

בְּיוֹם שְׁנַיִם עֶשֶׂר יוֹם נָשִׂיא לְבָנֵי נַפְתָּלִי אַחִירֵע בֶּן-עֵינָן: קָרַבְנוּ קַעֲרַת-כֶּסֶף אַחַת
 שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים
 סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן-בְּקָר אֵיל
 אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֵלָה: שְׁעִיר-עֲזִים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר
 שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אַחִירֵע בֶּן-
 עֵינָן: פ

זֹאת ׀ חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הַמָּשַׁח אֹתוֹ מֵאֵת נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל קַעֲרַת כֶּסֶף שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
 מִזְרָקֵי-כֶסֶף שְׁנַיִם עֶשֶׂר כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה: שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה הַקַּעֲרָה הָאֶחָת כֶּסֶף
 וְשִׁבְעִים הַמִּזְרָק הָאֶחָד כֹּף הַכֵּלִים אֲלֵפִים וְאַרְבַּע-מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: כַּפּוֹת
 זָהָב שְׁתֵּים-עֶשְׂרֵה מְלֵאֹת קְטֹרֶת עֶשְׂרֵה עֶשְׂרֵה הַכֹּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כָּל-זָהָב הַכַּפּוֹת
 עֶשְׂרִים וּמֵאָה: כָּל-הַבְּקָר לְעֵלָה שְׁנַיִם עֶשֶׂר פָּרִים אֵילִם שְׁנַיִם-עֶשֶׂר כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה
 שְׁנַיִם עֶשֶׂר וּמִנְחָתָם וּשְׁעִירֵי עֲזִים שְׁנַיִם עֶשֶׂר לְחַטָּאת: וְכֹל בְּקָר ׀ זִבַּח הַשְּׁלָמִים
 עֶשְׂרִים וְאַרְבַּעַה פָּרִים אֵילִם שְׁשִׁים עֲתוּדִים שְׁשִׁים כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה שְׁשִׁים
 זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הַמָּשַׁח אֹתוֹ: וּבָבֹא מִשָּׁה אֶל-אֶהֱל מוֹעֵד לְדַבֵּר אֹתוֹ וַיִּשְׁמַע

את-הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על-ארץ העדת מבין שני הכרבים
וידבר אליו: כאן מסיימים בפפד"מ ובנותיה.

²⁷ יש קהילות מוסיפים עד זה מסדרה בהעלתך.

וידבר יי אל-משה לאמר: דבר אל-אהרן ואמרת אליו בהעלתך את-הנרות אל-מול
פני המנוחה יאירו שבעת הנרות: ויעש כן אהרן אל-מול פני המנוחה העלה נרותיה
כאשר צוה יי את-משה: וזה מעשה המנרה מקשה וזהב עד-ירכה עד-פרחה מקשה
הוא כמראה אשר הראה יי את-משה כן עשה את-המנרה: פ

סדר הקריאה לפורים

בפורים קורין שלשה אנשים בסוף סדרה בשלח

ויבא עמלק וילחם עם-ישראל ברפידם: ויאמר משה אל-יהושע בחר-לנו אנשים
וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על-ראש הגבעה ומטה האלהים בידי: ויעש
יהושע כאשר אמר-לו משה להלחם בעמלק ומה אהרן וחור עלו ראש הגבעה: וי
והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק: וידי משה
כבדים ויקחו-אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידי מזה אחד
ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד-בא השמש: ויחלש יהושע את-עמלק ואת-עמו
לפי-חרב: פ

ישראל ויאמר יי אל-משה כתב זאת זכרון בפסך ושים באזני יהושע כיי-מחה אמה
את-זכר עמלק מתחת השמים: ויבן משה מזבח ויקרא שמו יי ו נסי: ויאמר כיי-יד
על-כס זה מלחמה ליי בעמלק מדר דר:

סדר הקריאה לחול המועד של פסח.

ליום ראשון דחול המועד (י"ז ניסן).

מוציאין שני ספרי תורה וקורין בספר תורה הראשון בסדרה בא פרשת קדש לי ומתחלק לג' גברי.

27The to continue the התורה with the beginning of בהעלתך (by the way, the last day of חנוכה, is called in 'אשכנז', יחנוכת המזבח and מנהג אושטרייך מנהג פולין not מנהג אשכנז).

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: קִדַּשׁ-לִי כָל-בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל-רֶחֶם בְּבִנְי יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם
וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָעָם זָכוֹר אֶת-הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִמִּצְרַיִם
מִבֵּית עַבְדִּים כִּי בְחֹזֶק יָד הוּצֵאתֶם יְיָ אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֵאָכֵל חֶמֶץ: הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים
בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב: לִי וְהָיָה כִּי-יִבְיֹאֵךְ יְיָ אֶל-אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְךָ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ וְעַבְדְּתָ אֶת-הָעַבְדָּה הַזֹּאת
בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה: שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֹּת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חָג לִי: מִצּוֹת יֵאָכֵל אֶת שִׁבְעַת
הַיָּמִים וְלֹא-יֵרָאֶה לְךָ חֶמֶץ וְלֹא-יֵרָאֶה לְךָ שָׂאֵר בְּכָל-גְּבֻלְךָ: וְהַגְדַּתְ לַבְּנֵיךָ בַּיּוֹם הַהוּא
לֵאמֹר בְּעַבְדוֹר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם: וְהָיָה לְךָ לְאוֹת עַל-יָדְךָ וּלְזִכְרוֹן בֵּין
עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְיָ בְּפִיךָ כִּי בְיַד חֲזָקָה הוּצֵאתֶם יְיָ מִמִּצְרָיִם: וְשָׁמַרְתָּ אֶת-
הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֵדָה מִיָּמִים יְמִימָה: פ

ישראל וְהָיָה כִּי-יִבְיֹאֵךְ יְיָ אֶל-אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי בְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ וּלְאַבְרָהָם וּנְתַנָּה לְךָ:
וְהָעִבְרִית כָּל-פֶּטֶר-רֶחֶם לִי וְכָל-פֶּטֶר וּשְׁגֵר בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ הַזֹּכְרִים לִי: וְכָל-
פֶּטֶר חֹמֶר תִּפְדֶּה בָשָׂה וְאִם-לֹא תִפְדֶּה וְעִרְפָתוֹ וְכֹל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיֶיךָ תִפְדֶּה: וְהָיָה
כִּי-יִשְׁאַלְךָ בְּנֶיךָ מָחָר לֵאמֹר מַה-זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם בְּחֹזֶק יָד הוּצֵאתֶם יְיָ מִמִּצְרָיִם
מִבֵּית עַבְדִּים: וַיְהִי כִּי-הִקְשָׁה פְרַעֲהוּ לְשַׁלְּחַנּוֹ וַיַּהְרֹג יְיָ כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם מִבְּכֹר
אָדָם וְעַד-בְּכוֹר בְּהֵמָה עַל-כֵּן אֲנִי זֹבַח לִי כָל-פֶּטֶר רֶחֶם הַזֹּכְרִים וְכָל-בְּכוֹר בְּנֵי
אִפְדָּה: וְהָיָה לְאוֹת עַל-יָדְכֶם וּלְזִכְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בְחֹזֶק יָד הוּצֵאתֶם יְיָ מִמִּצְרָיִם:

בספר תורה שני קוראים בכל יום לרביעי והקרבתם בסדר פינחס.

וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לִי פָרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד וְשִׁבְעָה כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה
תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם: וּמִנְחַתְּם סֶלֶת בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לֶפֶר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
לְאֵיל תִּעָשׂוּ: עֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן תִּעָשֶׂה לְכַבֵּשׁ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים: וּשְׁעִיר חַטָּאת
אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: מִלֶּבֶד עֹלֹת הַבָּקָר אֲשֶׁר לְעֹלֹת הַתְּמִיד תִּעָשׂוּ אֶת-אֵלֶּה: כְּאֵלֶּה
תִּעָשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשָּׁה רֵיחַ-נִיחֹחַ לִי עַל-עוֹלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:

וביום השביעי מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו: ס

אין חולצין התפילין אחר קריאת יקדש ליי ביום ראשון של חול המועד אלא מניחים אותם לכל התפלה;

ליום שני דחול המועד (י"ח ניסן). קורין בספר תורה הראשון בסדרה משפטים פרשת אם כסף תלוה.

אס-כסף ו תלוה את-עמי את-העני עמך לא-תהיה לו כנשה לא-תשימון עליו נשך: אס-חבל תחבל שלמת רעך עד-בא השמש תשיבנו לו: כי הוא כסותה לבדה הוא שמלתו לערו במה ישלב והיה כיי-צעק אלי ושמעתי כיי-חנן אני: ס ליי אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר: מלאתך ודמעך לא תאחר בכור בניך תתן-לי: כן-תעשה לשרך לצאנך שבעת ימים יהיה עם-אמו ביום השמיני תתנו-לי: ואנשי-קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו: ס לא תשא שמע שוא אל-תשת ירך עם-רשע להית עד חמס: לא-תהיה אחרי-רבים לרעת ולא-תענה על-רב לנטת אחרי רבים להטת: ודל לא תהדר בריבו: ס כיי תפגע שור איבך או חמרו תעה השב תשיבנו לו: ס כיי-תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו: ס ישראל לא תטה משפט אבונך בריבו: מדבר-שקר תרחק ונקי וצדיק אל-תהרג כיי לא-אצדיק רשע: ושחד לא תקח כיי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים: וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את-נפש הגר כיי-גרים הייתם בארץ מצרים: ושש שנים תורע את-ארצך ואספת את-תבואתה: והשביעת תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן-תעשה לכרמך לזיתך: ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבית למען ינוח שורך וחמורך וינפש כן-אמתך והגר: ובכל אשר-אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על-פיך: שלש רגלים תחג לי בשנה: את-חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות פאשר צויתך למועד חדש האביב כיי-בו יצאת ממצרים ולא-יראו פני ריקם: וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תורע בשדה וחג האסף בצאת השנה באסף את-מעשיך מן-השדה: שלש פעמים בשנה יראה כל-זכורך אל-פני האדן ו יי: לא-תזבח על-חמץ דם-זבחי ולא-יגין חלב-חגי עד-בקר: ראשית בכורי אדמתך תביא בית יי אלהיך לא-תבשל גדי בחלב אמו: פ

בספר תורה שני קוראים והקרבתם בפרשת פינחס כמו ביום הראשון של חול המועד.

ליום ג' דחול המועד (י"ט ניסן). קורין בספר תורה אי בסדר כיי תשא פרשת פסל לך.

ויאמר יי אל-משה פסל-לך שני-לחת אבנים כראשנים וכתבתי על-הלחת את-

הדברים אשר היו על-הלחת הראשנים אשר שברת: והיה נכון לבקר ועלית בבקר

אֶל-הַר סִינַי וּנְצַבְתָּ לִי שָׁם עַל-רֹאשׁ הַהָר: וְאִישׁ לֹא-יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם-אִישׁ אֶל-יִרְאֵה
בְּכָל-הָהָר גַּם-הַצֹּאן וְהַבְּקָר אֶל-יִרְעוּ אֶל-מֹול הַהָר הַהוּא: וַיִּפְסַל שְׁנֵי-לַחַת אַבְנִים
כְּרֵאשֹׁנִים וַיִּשְׁכֵּם מֹשֶׁה בַּבֶּקֶר וַיַּעַל אֶל-הַר סִינַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי
לַחַת אַבְנִים: וַיֵּרֵד יְיָ בַּעֲנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ: וַיַּעֲבֹר יְיָ וְעַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא
יְיָ וַיֵּי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אַרְךָ אַפַּיִם וְרַב-חֶסֶד וְאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נִשְׂא עֵז וְפָשַׁע
וְחַטָּאָה וְנִקְהָה לֹא יִנְקָה פֶקֶד וְעֵזוֹן אַבּוֹת עַל-בָּנִים וְעַל-בָּנֵי בָנִים עַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-
רַבְעִים: וַיִּמְהַר מֹשֶׁה וַיִּקְדַּ אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה: וַיֹּאמֶר אִם-נָא מְצֹאֲתִי חַן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי
יִלְדֶ-נָּא אֲדֹנָי בְּקִרְבִּנִי כִּי עִם-קִשְׁה-עֶרְףְּ הוּא וְסִלַּחְתָּ לְעֹונֵנוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ וְנִסְלַחְתָּנוּ:
וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָנֹכִי כֹרֶת בְּרִית נְגִיד כָּל-עַמְּךָ אֲעֲשֶׂה נְפִלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא-נִבְרָאוּ בְּכָל-
הָאָרֶץ וּבְכָל-הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל-הָעָם אֲשֶׁר-אַתָּה בְּקִרְבּוֹ אֶת-מַעֲשֶׂה יְיָ כִּי-נִוְרָא הוּא
אֲשֶׁר אָנֹכִי עֹשֶׂה עִמָּךְ:

לִי שְׁמֹר-לָךְ אֶת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצֹוֶךְ הַיּוֹם הַנֶּנִּי גֵרֶשׁ מִפָּנֶיךָ אֶת-הָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי
וְהַפְּרָזִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי: הַשְּׁמֹר לָךְ פֶּן-תִּכְרַת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָּא
עֲלֶיךָ פֶּן-יִהְיֶה לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבֶּךָ: כִּי אֶת-מִזְבְּחֹתֶם תִּתְצֹוּן וְאֶת-מִצְבְּוֹתֶם תִּשְׁבְּרוּן וְאֶת-
אֲשֶׁרִיו תִּכְרֹתוּן: כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אֲחֵר כִּי יְיָ קִנָּא שְׁמוֹ אֵל קִנָּא הוּא: פֶּן-
תִּכְרַת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְזָנוּ וְאֲחֵרֵי אֱלֹהֵיהֶם וְנִבְחוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וְקָרָא לָךְ וְאִכְלַת
מִזְבְּחוֹ: וְלִקְחֹת מִבְּנֵיךָ לְבָנֶיךָ וְזָנוּ בְּנֵיךָ אֲחֵרֵי אֱלֹהֵיהֶן וְהִזְנוּ אֶת-בְּנֵיךָ אֲחֵרֵי
אֱלֹהֵיהֶן: אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה-לָךְ: ^{ישראל} אֶת-חֵג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שְׁבַעַת יָמִים
תֹּאכַל מִצּוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתָךְ לְמוֹעֵד חֲדָשׁ הָאָבִיב כִּי בְּחֲדָשׁ הָאָבִיב יֵצֵאת מִמִּצְרָיִם: כָּל-
פֶּטֶר רֶחֶם לִי וְכָל-מִקְנֶךָ תִּזְכֹּר פֶּטֶר שׂוֹר וְשֶׁה: וּפֶטֶר חֲמֹול תִּפְדֶּה בְּשֶׁה וְאִם-לֹא

תִּפְדֶּה וְעַרְפָּתוֹ כָּל בְּכוֹר בְּנֵיךָ תִּפְדֶּה וְלֹא־יֵרָאוּ פָּנַי רִיקִם: שֵׁשֶׁת יָמִים תִּעַבְדַּ וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת בְּחָרִישׁ וּבִקְצִיר תִּשְׁבֹּת: וְחַג שִׁבְעַת תַּעֲשֶׂה לָּךְ בְּכוֹרֵי קִצִּיר חֲטִיִּם
וְחַג הָאֶסִּיף תִּקּוּפַת הַשָּׁנָה: שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶת־פָּנַי הָאֵדֶן ו יי
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי־אוֹרִישׁ גּוֹיִם מִפָּנֶיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת־גְּבֻלְךָ וְלֹא־יִחְמַד אִישׁ אֶת־
אֶרְצְךָ בְּעִלְתוֹךָ לְרֹאוֹת אֶת־פָּנַי יי אֱלֹהֶיךָ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה: לֹא־תִשְׁחַט עַל־חֶמֶץ
דָּם־זִבְחִי וְלֹא־יִלִּין לִבְקֹר וְזָבַח חַג הַפֶּסַח: רֵאשִׁית בְּכוֹרֵי אֲדָמְתְךָ תָּבִיא בֵּית יי
אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִבְשֹׁל גְּדֵי בַחֲלָב אִמּוֹ:

בספר תורה ב' קוראים והקרבתם בפרשת פינחס כמו ביום הראשון של חול המועד.

ביום ד' דחול המועד (כ' ניסן). קורין בספר תורה א' בסדר בהעלתך פרשת וידבר ה' אל משה במדבר סיני.
וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַר־סִינִי בַשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּה לְצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ
הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר: וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַפֶּסַח בְּמוֹעֲדוֹ: בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר־יוֹם בַּחֹדֶשׁ
הַזֶּה בֵּין הָעֲרָבִים תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ בְּמַעַדוֹ כְּכֹל־חֻקֹּתָיו וּכְכֹל־מִשְׁפָּטָיו תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ: וַיְדַבֵּר
מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח: וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעֲרָבִים בְּמִדְבַר סִינִי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יי אֶת־מֹשֶׁה בֶּן עָשׂוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
לִי וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם וְלֹא־יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת־הַפֶּסַח בַּיּוֹם הַהוּא
וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפָנָי אָהֲרֹן בַּיּוֹם הַהוּא: וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הִהֵמָּה אֵלָיו
אֲנַחְנוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם לָמָּה נִגְרַע לְבַלְתִּי הַקְרִיב אֶת־קִרְבָּנִי יי בְּמַעַדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מֹשֶׁה עֲמְדוּ וְאַשְׁמְעָה מֵה־יְצִוָּה יי לָכֶם: פ

ישראל וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי־יְהִי־טָמֵא

ו לִנְפֹשׁ אוֹ בְדֶרֶךְ רַחֲקָה לָכֶם אוֹ לְדֶרֶתֵיכֶם וַעֲשֵׂה פֶסַח לִי: בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּאַרְבַּעָה
עָשָׂר יוֹם בֵּין הָעַרְבִים יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל-מִצּוֹת וּמִרְרִים יֹאכְלֵהוּ: לֹא-יִשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ
עַד-בֹּקֶר וַעֲצֹם לֹא יִשְׁבְּרוּ-בּוֹ כְּכֹל-חֻקַּת הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: וְהָאִישׁ אֲשֶׁר-
הוּא טָהוֹר וּבְדֶרֶךְ לֹא-הָיָה וְחָדַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיהָ כִּי ו
קָרְבָן יִי לֹא הִקְרִיב בְּמַעֲדוֹ חֹטְאוֹ יִשָּׂא הָאִישׁ הַהוּא: וְכִי-יִגְדֹר אֶתְכֶם גֵּר וַעֲשֵׂה פֶסַח
לִי כַחֲקַת הַפֶּסַח וּכְמִשְׁפָּטוֹ כֵּן יַעֲשֵׂה חֻקָּה אַחַת יִהְיֶה לָכֶם וּלְגֵר וּלְאֶזְרַח הָאָרֶץ: ס

בספר תורה ב' קוראים והקרבתם בפרשת פינחס כמו ביום ראשון של חול המועד.
סדר הקריאה לתשעה באב.

בתשעה באב שחרית קוראים ג' אנשים בסדרה ואתחנן פרשת כי תוליד, והשלישי הוא מפטיר.
וקוראים בניגון עצב ולא בטעמי המקרא.

כִּי-תוֹלִיד בָּנִים וּבָנִי בָנִים וְנוֹשְׁנֹתֶם בְּאָרֶץ וְהִשְׁחַתֶּם וַעֲשִׂיתֶם פֶּסַל תְּמוּנַת כָּל
וַעֲשִׂיתֶם הָרַע בְּעֵינֵי-יְיָ אֱלֹהֵיךָ לְהַכְעִיסוֹ: הָעִידֹתִי בְכֶם הַיּוֹם אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-
הָאָרֶץ כִּי-אֲבֹד תֵּאבְדוּן מֵהָר מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ לֹא-תֵאָרִיכּוּ יָמִים עָלֶיהָ כִּי הַשָּׁמַד תִּשְׁמְדוּן: וְהַפִּיץ יְיָ אֶתְכֶם בְּעַמִּים
וּנְשָׂאֲרֹתֶם מְתֵי מִסְפָּר בְּגוֹיִם אֲשֶׁר יִנְהַג יְיָ אֶתְכֶם שָׁמָּה: וַעֲבַדְתֶּם-שָׂם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה
יְדֵי אָדָם עֵץ וְאָבֶן אֲשֶׁר לֹא-יִרְאוּן וְלֹא יִשְׁמְעוּן וְלֹא יֹאכְלוּן וְלֹא יִרְיֹחוּ: וּבִקְשֹׁתֶם
מִשָּׂם אֶת-יְיָ אֱלֹהֵיךָ וּמִצֵּאתָ כִּי תִדְרָשְׁנוּ בְּכֹל-לִבְבְּךָ וּבְכֹל-נַפְשֶׁךָ: ל"ו בַּצַּר לָךְ
וּמִצָּאוֹךְ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וְשַׁבַּת עַד-יְיָ אֱלֹהֵיךָ וְשִׁמְעַתָּ בְּקוֹלוֹ: כִּי
אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֵיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת-בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לָהֶם: כִּי שְׁאֵל-נָא לְיָמִים רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר-הָיוּ לְפָנֶיךָ לְמִן-הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים ו

אָדָם עַל-הָאָרֶץ וְלִמְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם וְעַד-קַצֵּה הַשָּׁמַיִם הִנְהִיָּה כְּדָבָר הַגְּדוֹל הַזֶּה אוֹ
הַנִּשְׁמָע כְּמָהוּ: הַשָּׁמַע עִם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ-הָאֵשׁ כְּאֲשֶׁר-שָׁמַעְתָּ אֶתְּהָ וַיְחִי:
אוֹ ו הִנֵּסָה אֱלֹהִים לָבֵא לְקַחַת לוֹ גּוֹי מִקְרֵב גּוֹי בְּמִסַּת בָּאֵתָת וּבְמִוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה
וּבְיַד חֲזָקָה וּבְזִרוּעַ נְטוּיָה וּבְמִוֹרָאִים גְּדֹלִים כָּל אֲשֶׁר-עָשָׂה לָכֶם יִי אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם
לְעֵינֶיךָ: אֶתְּהָ הָרְאֵתָ לְדַעַת כִּי יִי הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבָדוֹ: ^{ישראל} מִן-הַשָּׁמַיִם
הַשְּׁמִיעֶךָ אֶת-קְלוֹ לְיִסְרֹךָ וְעַל-הָאָרֶץ הָרָאָךָ אֶת-אֲשׁוֹ הַגְּדוֹלָה וּדְבָרֶיךָ שָׁמַעְתָּ מִתּוֹךְ
הָאֵשׁ: וַתַּחַת כִּי אָהַב אֶת-אַבְרָהָם וַיְבַחַר בְּזֶרְעוֹ אַחֲרָיו וַיּוֹצֵאֶךָ בְּפָנָיו בְּכַחוֹ הַגְּדֹל
מִמִּצְרַיִם: לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעַצְמִים מִמְּךָ מִפְּנֶיךָ לְהַבְיֵאֶךָ לְתַת-לְךָ אֶת-אֶרֶץ
נַחֲלָה כִּיּוֹם הַזֶּה: וַיְדַעְתָּ הַיּוֹם וְהִשְׁבַּתְּ אֶל-לְבָבְךָ כִּי יִי הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל
וְעַל-הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד: וְשָׁמַרְתָּ אֶת-חֻקֶּיךָ וְאֶת-מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם
אֲשֶׁר יִיטֵב לְךָ וּלְבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ וּלְמַעַן תִּתְּרֶיךָ יָמִים עַל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר יִי אֱלֹהֶיךָ נָתַן
לְךָ כָּל-הַיָּמִים: פ

הפטרה לתשעה באב.

בקול בני בלא טעמים (אף לא בטעמי איכה).

בירמיה סמן ח'

אָסַף אֲסִיפִם נְאֻם-יִי אֵין עֲנָבִים בְּגִפֶּן וְאֵין תְּאֵנִים בְּתֵאֵנָה וְהָעֵלָה נָבֵל וְאֶתְּנָן לָהֶם
יַעֲבְרוּם: עַל-מָה אֲנַחֲנוּ יֹשְׁבֵי הָאָסָפוֹ וְנִבְּוֵא אֶל-עָרֵי הַמְּבֻצָר וְנִדְמָה-שָׁם כִּי יִי
אֱלֹהֵינוּ הִדְמָנוּ וַיִּשְׁקָנוּ מִי-רֹאשׁ כִּי חָטְאֵנוּ לִי: קוֹה לְשָׁלוֹם וְאֵין טוֹב לָעַת מִרְפָּה
וְהִנֵּה בְעֵתָהּ: מִדֶּן נִשְׁמַע נַחֲרַת סוּסָיו מִקּוֹל מִצְהָלוֹת אַבְיָרָיו רַעֲשָׂה כָּל-הָאָרֶץ

וַיְבֹאוּ וַיֹּאכְלוּ אֶרֶץ וּמְלוּאָה עִיר וַיֵּשְׁבּוּ בָּהּ:

כִּי הִנְנִי מְשַׁלַּח בְּכֶם נְחָשִׁים צְפַעְנִים אֲשֶׁר אֵין-לָהֶם לֶחֶשׁ וְנִשְׁכּוּ אֶתְכֶם נְאֻם-יְיָ:

מִבְּלִיגִיתִי עָלַי יִגּוֹן עָלַי לִבִּי דָוָי: הִנֵּה-קוֹל שְׁוֹעַת בַּת-עַמִּי מֵאֶרֶץ מְרַחֲקִים הֲיִי אֵין

בְּצִיּוֹן אִם-מִלְּכָה אֵין בָּהּ מִדּוּעַ הַכְּעִסוּנִי בַּפְּסָלִיהֶם בְּהַבְלִי נִכְר: עֶבֶר קָצִיר כָּלָה

קִיץ וְאֶנְחֲנוּ לֹא נֹשָׁעֵנוּ: עַל-שֶׁבֶר בַּת-עַמִּי הַשְּׁבֵרִתִי קִדְרִתִּי שָׁמָּה הַחֲזֹקֶתְנִי:

הַצָּרִי אֵין בְּגִלְעָד אִם-רַפָּא אֵין שָׁם כִּי מִדּוּעַ לֹא עָלְתָה אֲרֻכַּת בַּת-עַמִּי: מִי-

יִתֵּן רֹאשִׁי מִיָּם וְעֵינַי מִקּוֹר דְּמָעָה וְאֶבְכָּה יוֹמָם וְלַיְלָה אֵת חֲלָלִי בַת-עַמִּי:

מִי-יִתְּנֵנִי בַמִּדְבָּר מְלוֹן אֲרָחִים וְאֶעֱזֹבָה אֶת-עַמִּי וְאֶלְכָה מֵאֶתֶם כִּי כָלִם

מִנְאָפִים עֲצַרְתָּ בְּגִדִים: וַיִּדְרֹכוּ אֶת-לְשׁוֹנָם קִשְׁתָּם שֶׁקֶר וְלֹא לְאִמוּנָה גָּבְרוּ בְּאֶרֶץ

כִּי מִרְעָה אֶל-רְעָה וַיֵּצְאוּ וְאֵתִי לֹא-יָדְעוּ נְאֻם-יְיָ: אִישׁ מִרְעָהוּ הִשְׁמְרוּ וְעַל-כָּל-

אָח אֶל-תִּבְטְחוּ כִּי כָל-אָח עֲקוּב יַעֲקֹב וְכָל-רֶעַךְ רֵכִיל יִהְלֹךְ: וְאִישׁ בְּרַעְהוּ יִהְתְּלוּ

וְאִמַּת לֹא יִדְבְּרוּ לְמִדּוּ לְשׁוֹנָם דְּבַר-שֶׁקֶר הַעֲוָה נִלְאָו: שִׁבְתֶּךָ בְּתוֹךְ מְרֻמָּה בְּמְרֻמָּה

מֵאַנּוּ דַעַת-אוֹתִי נְאֻם-יְיָ: לָכֵן כֹּה אָמַר יְיָ עֲבָאוֹת הִנְנִי צוֹרֶפֶס וּבַחֲנֻתִים כִּי-

אֵיךְ אֶעֱשֶׂה מִפְּנֵי בַת-עַמִּי: חֵץ שׁוֹחַט שְׁחוֹט לְשׁוֹנָם מְרֻמָּה דְּבַר בְּפִיו שְׁלוֹם אֶת-

רַעְהוּ יִדְבֹר וּבִקְרָבוֹ יִשִּׁים אֲרָבוֹ: הַעַל-אֱלֹהִים לֹא-אֶפְקֹד-בְּסֵם נְאֻם-יְיָ אִם בְּגוֹי אֲשֶׁר-כָּזָה

לֹא תִתְּנַקֵּם נַפְשִׁי: עַל-הַהָרִים אִשָּׁא בְּכִי וְנָהִי וְעַל-נְאוֹת מִדְבָּר קִינָה כִּי

נִצַּתוּ מִבְּלִי-אִישׁ עֶבֶר וְלֹא שָׁמְעוּ קוֹל מִקְנָה מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם וְעַד-בְּהֵמָה נִדְּדוּ הִלְכוּ:

וְנָתַתִּי אֶת־יְרוּשָׁלַם לְגִלִּים מְעוֹן תַּנִּים וְאֶת־עָרֵי יְהוּדָה אֶתֵּן שְׁמֶמָה מִבְּלֵי יוֹשֵׁב:
מִי־הָאִישׁ הַחֶכֶם וַיִּבֶן אֶת־זֹאת וְאֲשֶׁר דִּבֶּר פִּי־יְיָ אֵלָיו וַיִּגְדֶּה עַל־מָה אֲבָדָה הָאָרֶץ
נִצְתָה כַּמִּדְבָּר מִבְּלֵי עֵבֶר: וַיֹּאמֶר יְיָ עַל־עֲזוֹבֵם אֶת־תּוֹרֹתַי אֲשֶׁר נָתַתִּי
לְפָנֵיהֶם וְלֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא־הִלְכוּ בְּהִ: וַיִּלְכוּ אַחֲרֵי שְׁרָרוֹת לִבָּם וְאַחֲרֵי הַבְּעָלִים
אֲשֶׁר לַמִּדּוֹם אֲבוֹתָם:

לִכֵּן כֹּה־אָמַר יְיָ צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵאַכִּילֶם אֶת־הָעֵס הַזֶּה לַעֲנָה
וְהַשְׁקִיתִם מִי־רֹאשׁ: וְהַפְּצוֹתִים בְּגוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ הֵמָּה וְאַבוֹתָם וְשַׁלַּחְתִּי
אַחֲרֵיהֶם אֶת־הַחֶרֶב עַד כְּלוֹתִי אוֹתָם:

כֹּה אָמַר יְיָ צְבָאוֹת הַתְּבוֹנָנוּ וְקִרְאוּ לַמְּקוֹנְנוֹת וּתְבוֹאֵינָה וְאֶל־הַחֲכָמוֹת שְׁלַחוּ
וּתְבוֹאֵנָה: וּתְמַהַרְנָה וּתְשַׁנָּה עָלֵינוּ נְהִי וּתְרַדְנָה עֵינֵינוּ דַמְעָה וְעַפְעָפִינוּ יוֹלוּ־מַיִם:
כִּי קוֹל נְהִי נִשְׁמַע מִצִּיּוֹן אֵיךְ שִׁדְדָנוּ בְּשָׁנוּ מְאֹד כִּי־עֲזָבָנוּ אָרֶץ כִּי הִשְׁלִיכוּ מִשְׁכְּנוֹתֵינוּ:
כִּי־שָׁמְעָה נָשִׁים דְּבַר־יְיָ וְתַקַּח אֲזוֹנְכֶם דְּבַר־פִּיו וְלַמְדָּנָה בְּנוֹתֵיכֶם נְהִי
וְאִשָּׁה רְעוּתָה קִינָה: כִּי־עָלָה מוֹת בְּחִלוֹנֵינוּ כֹּא בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ לְהַכְרִית עוֹלָל מִחוּץ
בְּחוּרִים מִרְחֻבוֹת: דִּבֶּר כֹּה נְאֻם־יְיָ וְנִפְלָה וְנִבְלַת הָאָדָם כְּדָמָן עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה
וּכְעָמִיר מֵאַחֲרֵי הַקָּצֵר וְאִין מֵאַסְף: כֹּה ו אָמַר יְיָ אֶל־יְתֹהֱלֵל חֶכֶם בְּחֲכָמָתוֹ
וְאֶל־יְתֹהֱלֵל הַגְּבוּר בְּגִבּוֹרָתוֹ אֶל־יְתֹהֱלֵל עֲשִׂיר בְּעֲשָׂרוֹ: כִּי אִם־זֹאת יְתֹהֱלֵל
הַמִּתְהַלֵּל הַשֶּׁכֶל וַיִּדַע אוֹתִי כִּי אֲנִי יְיָ עֲשֵׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וַיִּצְדָּקָה בְּאָרֶץ כִּי־בְּאֵלָה

סדר הקריאה לחול המועד של סכות.

בחול המועד של סכות מוציאים ספר תורה אחד וקוראים בו ד' אנשים בקרבנות החג בסדר פינחס. ביום הראשון דחול המועד קוראים לכהן ביום השני, ללוי ביום השלישי, לישראל ביום הרביעי, לרביעי חוזרים למעלה וקוראים ביום השני וביום השלישי שהם ספיקא דיומא, וכן כל חול המועד קוראים לרביעי ספיקא דיומא. ואחריו חצי קדיש.

וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי פְּרִים בְּנֵי־בֶקֶר שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וְלִכְבָּשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וּשְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד חֲטָאת מִלֶּבֶד עֲלֹת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ²⁸ וְנִסְכֵיהֶם: ם

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פְּרִים עֶשְׂתֵי־עֶשֶׂר אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וְלִכְבָּשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וּשְׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֲלֹת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵיהֶם: ם

וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי פְּרִים עֶשְׂרֵה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם: מִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וְלִכְבָּשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וּשְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד חֲטָאת מִלֶּבֶד עֲלֹת הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכֵיהֶם: ם

וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פְּרִים תִּשְׁעָה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וְלִכְבָּשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וּשְׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֲלֹת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵיהֶם: ם

וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי פְּרִים שְׁמֹנֶה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וְלִכְבָּשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וּשְׁעִיר חֲטָאת אֶחָד

רְבִי יְהוּדָה בֵּן

בְּתִירָה אוֹמֵר, נֶאֱמַר בְּשֵׁנֵי וְנִסְכֵיהֶם, בְּשֵׁנֵי וְנִסְכֵיהֶם, בְּשֵׁנֵי וְנִסְכֵיהֶם, הָרִי מִיִּם יוֹיֵד מִיִּם, מִיִּם מִכָּאן

רָמְזוּ לְנִיסוּד מִיִּם מִן הַתּוֹרָה. (גמ' שבת קג:, תענית ב:)

מִלְבַּד עֲלֵת הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּיהָ: ס

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי פָּרִים שִׁבְעָה אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם:
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וְלִכְבָּשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וְשַׁעִיר חַטָּאת אֶחָד
מִלְבַּד עֲלֵת הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ: ס

בהושענא רבא קוראים לכהן וביום החמישי, ללוי וביום הששי, לישראל וביום הששי וביום השביעי.

וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תִּשְׁעָה אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם:
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וְלִכְבָּשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וְשַׁעִיר חַטָּאת אֶחָד
מִלְבַּד עֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ: ס

וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי פָּרִים שְׁמֹנֶה אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם:
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וְלִכְבָּשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וְשַׁעִיר חַטָּאת אֶחָד
מִלְבַּד עֲלֵת הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּיהָ: ס

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי פָּרִים שִׁבְעָה אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם:
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וְלִכְבָּשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וְשַׁעִיר חַטָּאת אֶחָד
מִלְבַּד עֲלֵת הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ: ס

=====